

Like

magazín **pevš**

ABSOLVENTI, NA ŠTART!

MARIANA ČENDEL SOLČANSKÁ: ROBÍME ZÁZRAKY NA POČKANIE

OSOBNOST ROKA: ÚSPECH MÁM RÁD

Objednajte si Forbes a objavte svoj návod na úspech.

STE MLADÍ? BUĎTE AJ ÚSPEŠNÍ!

FORBES - OD NÁPADU K VLASTNÉMU BIZNISU
Inšpirujte sa príbehmi slovenských podnikateľov.

Vo februári 40% zľava na ročné predplatné
pre držiteľov kariet ISIC, ITIC a Euro 26

Online objednávka na www.forbes.sk/objednavka_student

Projekt podporili:

12 vydaní
za **21,40€**
V stánkovom
predaji 36€

PRIPRAVIŤ SA. POZOR. ŠTART!

CIEĽ: ÚSPEŠNÉ ZVLÁDNUTIE PRACOVNÉHO POHOVORU.

V hlavnej téme sme komplexne spracovali, čo nás, budúcich absolventov, čaká pri hľadaní práce snov. Pri pohovore sa neoplatí klamať, zavádzať alebo zveličovať. Skôr či neskôr vás personalisti preuknú. Sklamani budú všetci zainteresovaní.

Aj tu platí pravidlo: ťažko na cvičisku, ľahko na bojisku. Prípravu začnite už teraz. Uzavrite si svoj facebookový profil. Váš potenciálny zamestnávateľ nemusí vidieť, ktorý bar ste nadránom opustili. Nechajte za sebou radšej pozitívne (nielen internetové) stopy. Začnite svojím výzorom – poradíme vám v módnom editoriáli. A pokračujte úspešnými projektmi. Na začiatok aj školskými. V neposlednom rade sa nedajte odradiť fámami o súkromnom školstve. Práve naopak, na pohovore vám diplom z našej školy môže byť výhodou.

Do slovenských kín prišiel nový film Miluj ma alebo odíď od režisérky a zároveň našej doktorandky a pedagogičky Mariany Čengel Solčanskej. V rozhovore spomína okrem iného dva zázraky: prvým je realita výroby slovenských filmov, druhým je naše Mediálne centrum. Viac sa dočítate na str. 18.

V rubrike Aktívny život vám predstavujeme ďalších našich úspešných študentov: Osobnosť roka, pracujúcich študentov žonglujúcich s časom a modela, ktorý ako jediný Slovák očaril svojím úsmevom porotu na súťaži krásy v Bangkoku.

Absolvent na pohovore, pracujúci študent či usilovný stážista – každý na titulnej strane spozná hneď niekoľko vecí, ktoré ho definujú. Mne nesmie chýbať iPhone, diár, kľúče od auta a fľaša vody. Najlepšie taká s praxou z dlhej cesty vodovodom.

Úspešný letný semester žela,

Zuzana

TÉMA

- 4 Absolventi, na štart!
- 7 Desatoro pohovorov
- 9 Dôležité je chcieť sa odlíšiť

Z PRVEJ RUKY

- 11 Fakulta masmédií víta nového dekana

NEWS

- 14 Vyrástol na printe, miluje internet
- 14 Štyri novinky do každej knižnice
- 15 Ekonomická elita v Bratislave. Na pôde PEVŠ
- 16 PEVŠ otvorila dvere už po piaty raz

- 16 Veľká Vianočná súťaž magazínu Like

OSOBNOSŤ

- 18 Mariana Čengel Solčanská: Robíme zázraky na počkanie

AKTÍVNY ŽIVOT

- 22 Stážuj v Európe
- 23 Zuzana Pospuchová: Stáž má len plusy
- 24 Osobnosť roka: Úspech mám rád
- 26 Pracujúci študenti: Sme žongléri s časom
- 28 Krásavec s pekným úsmevom
- 31 Netradičná mapa pre mladých

MÓDA

- 32 Oblečte sa vhodne na pohovor

KULTÚRA

- 38 Prinášajú netradičnú hudbu. Tam, kde by sme ju nečakali
- 40 Anna Karenina
- 40 Moonrise Kingdom
- 41 Piata loď
- 42 Kultúrne tipy
- 44 Filmové lajky
- Lucie Barošovej

WEB_TECH

- 45 Aplikácie
- 46 Web inšpirácie – BLOGY
- 47 Gadgets

DSGN MDI _

- 48 Bratislava netradične – kriticky a nahnevane

NA ZÁVER

- 50 Červená čipka

KOMENTÁRE

- 41 Jakub Filo: Naozaj cez mŕtvoly?
- 43 Mirek Zelinský: Od malého k veľkému
- 46 Maroš Tar: Lajkni mi status, mami...

OBSAH

© Autorské práva sú vyhradené a vykonáva ich vydavateľ. Autori článkov a fotografií zverejnených v časopise si v zastúpení vydavateľov vyhradujú právo udeľovať súhlas na rozmnožovanie a na verejný prenos článkov a fotografií, ako aj na verejnú rozširovanie rozmnoženi týchto článkov v zmysle § 33 ods. 1 písm. a) a d) autorského zákona.

Like

LIKE magazín peVŠ | ročník III., 2013, číslo 1, február

Vydavateľ: Paneurópska vysoká škola n.o., Tomášikova 20, 821 02 Bratislava, IČO: 36 077 429

Odborní konzultanti: PhDr. Zora Hudíková, PhD., PhDr. Martin Kasarda, Dr., PhDr. Marián Pauer | Jazyková korektúra: Mgr. Jana Gemeranová, Bc. Radovan Kopečný, Lucia Maková

Šéfredaktor: Mgr. Zuzana Ihnátová | Zástupca šéfredaktora: Bc. Radovan Kopečný | Redaktori: Michal Augustini, Hana Džurná, Miya Ferancová, Kristína Gálíková, Mgr. Jana Gemeranová, Clara Hrabovec, Mgr. Zuzana Komárová, PhD., Martin Kridla, Martin Kukoľ, Lenka Liptáková, Lucia Maková, Mgr. Miroslava Michalková, Sabina Másová, Nika Mičechová, Ivana Mrvová, Bc. Lenka Nemečková, Imrich Petro, Bc. Peter Považanec, Martin Puškáč, Juli Somova, Adam Šebesta, Pavla Ujmiaková | Fotografi: Sabina Másová, Nika Mičechová, Martin Nedeliak, Juli Somova, Tomáš Schiller, Lukáš Smiešny | Fotoeditor: Martin Nedeliak | Grafické spracovanie: Jakub Jurášek

Časopis vychádza pod gesciou Fakulty masmédií PEVŠ

Kontakt: Fakulta masmédií PEVŠ, Tematínska 10, 851 05 Bratislava | tel: +421 2 68 20 36 52 | email: like.magazin@paneurouni.com

Periodicita: 5-krát do roka | Rozširuje: Paneurópska vysoká škola | Tlač: Miracle, s.r.o. | Náklad: 1 500 ks

Cena: zadarmo | ISSN: 1338-4368 | EV 4362/11

obálka Martin Nedeliak

ABSOLVENTI, NA ŠTART!

KAŽDÝ TRETÍ MLADÝ SLOVÁK BEZ PRÁCE – TAK TVRDIA VÝSLEDKY ŠTATISTICKÉHO ÚRADU EUROSTAT. ABSOLVENTI SA DOSTÁVAJÚ DO ZAČAROVANÉHO KRUHU – PRAX SA ZÍSKAVA ŤAŽKO, NO BEZ NEJ IM ZAMESTNÁVATELIA ZATVÁRAJÚ DVERE. OSLOVILI SME ODBORNÍKOV A ZISTILI PRE VÁS, AKO USPIEŤ NA TRHU PRÁCE.

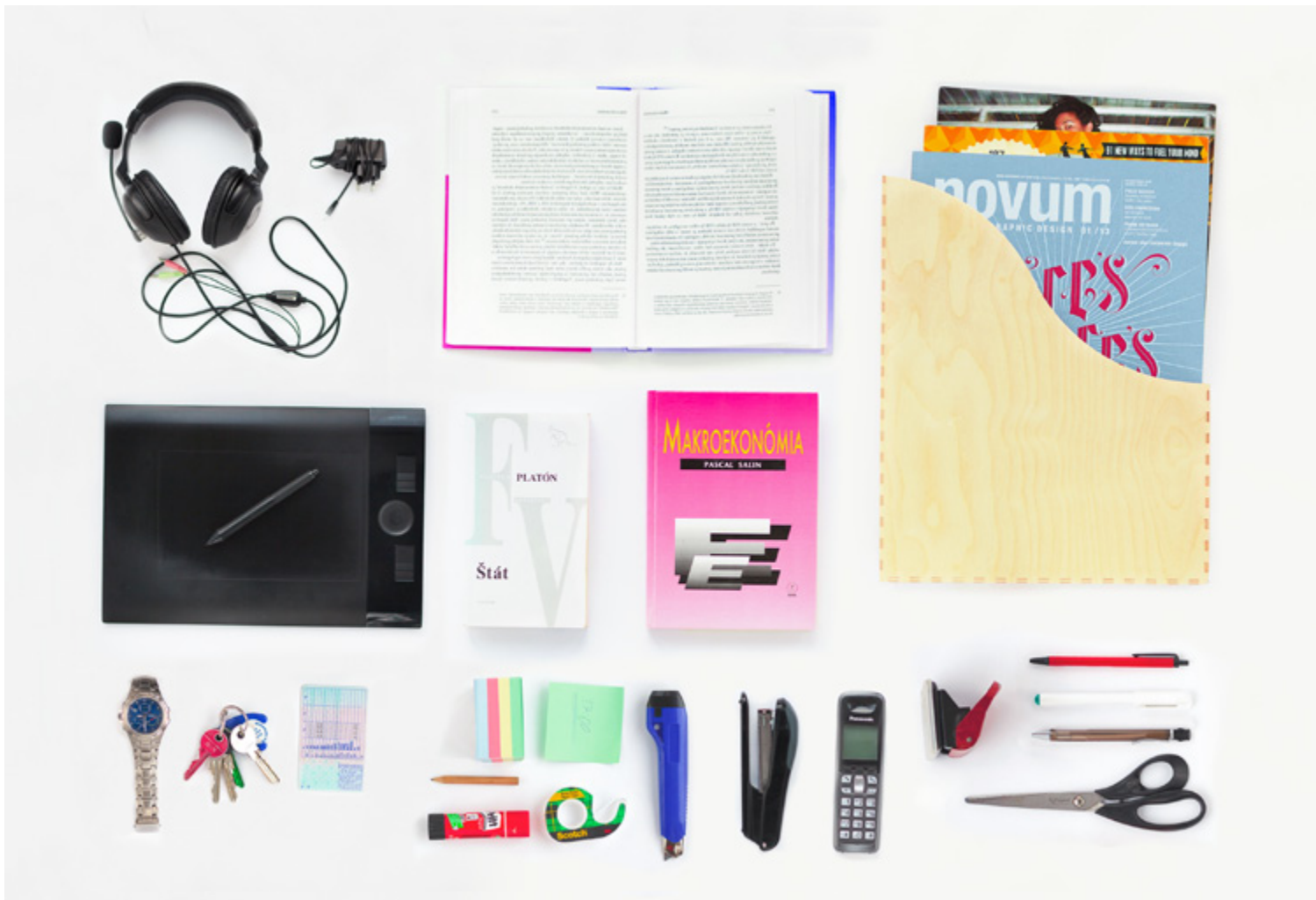
Svet mimo školských lavíc sa blíži a nečakajú nás pozitívne vyhliadky. Miera evidovanej nezamestnanosti v Bratislavskom kraji dosiahla podľa údajov Úradu práce sociálnych vecí a rodiny až 5,72 %. V rámci EÚ sme na tom ešte horšie – podľa Eurostat-u máme piatu najvyššiu nezamestnanosť mladých do 25 rokov. Ak myslíte, že tieto problémy sa týkajú iba posledných ročníkov, ste na omyle. Je čas zobudiť sa a zahájiť voči krutým štatistikám protiútok. Prax, školské projekty, kurzy jazykov a zručností – to všetko buduje atraktívny životopis a zvyšuje šance na úspech.

VY STE ZO SÚKROMNEJ?
Absolvent Paneurópskej vysokej školy sa o hodnotu svojho titulu nemusí báť. Hoci médiá s obľubou kritizujú súkromné vysoké školy, niet sa za čo hanbiť. Práve naopak. „Keď sme pred štyrmi rokmi robili prvýkrát rebríček vysokých škôl podľa toho, absolventi akých vysokých škôl majú najlepšie uplatnenie na trhu práce, vyšlo nám, že na prvom mieste v záujme zamestnávateľov sú absolventi zahraničných univerzít. Hneď za nimi a pred verejnými vysokými škola-

mi skončili absolventi súkromných škôl,” uvádza Zuzana Kaňuchová, HR manažérka spoločnosti Profesia. Personalista nebude na absolventa PEVŠ krivo hľadiť preto, že je zo súkromnej školy. „Nevidím tam žiadne konkrétne indicie, prečo by som mal túto školu nejakým spôsobom odlišovať,” potvrdzuje recruiting manager Juraj Chromiak zo spoločnosti RecruitMen, člen skupiny RecruitMen & Developium Group. Nenechajte sa preto odradiť negatívnymi fámami – šíria ich väčšinou tí, ktorí na pôdu súkromnej školy ani nevškročili. Personalista je nezávislý odborník. „Ešte som sa nestretol s názorom o kúpených tituloch,” uvádza na margo súkromných vysokých škôl Chromiak. Titul nie je všetko a záleží, z čoho ho máte.

ODBOR VS. ŠANCA
Pre študenta vysokej školy je možno neskoro zvažovať uplatnenie v odbore, no budúci absolvent by sa mal zamerať aj na tento aspekt. „Najlepšie šance na uplatnenie sa na trhu pravdepodobne budú mať ľudia, ktorí vyštudovali informačné technológie,” uvádza Kaňuchová. Absolventom FI PEVŠ hrá do karát nedostatok kvalitných pracovníc-

kov v tejto oblasti. „Po informatikoch majú druhú najvyššiu šancu študenti ekonómie,” dopĺňa Chromiak. Kým v prípade informatikov bola dôležitá ich špecializácia, u ekonómov vyhráva ich adaptabilita. „Ekonómovia sú najviac flexibilní pre pracovný trh, vedia sa špecializovať na rôzne odbory,” dodáva recruiter Chromiak. Ich ochota robiť aj mimo svojho odboru robí z ich vedomostí základňu výhod. Z ekonóma tak možno vychovať špecializovaného pracovníka v médiách, hovorcu, poradcu či manažéra. Právnické vzdelanie hodnotia personalisti ako veľmi úzko špecializované s vlastnými praktikami pri prijímaní absolventov. Najviac sa zapotia absolventi fakulty masmédií a fakulty psychológie. „Môj predpoklad je taký, že ľudia, ktorí začnú študovať tento odbor, to chcú v reálnom živote aj robiť. Takže idú do veľkej výzvy, do veľkého boja a je to už potom na nich,” uzatvára Juraj Chromiak. Či už informatika, ekonómia alebo psychológia, každoročne na Slovensku pribúdajú stovky absolventov. Vzdelanie nezaručuje úspech a víťazstvo patrí len najlepším. A tí počas školy nezháľajú.

ŠTÚDIUM PLUS NIEČO

„Väčšina absolventov na rozdiel od ostatných skupín zamestnancov je znevýhodnená na trhu práce, pretože nemá prax,“ uvádza Kaňuchová. Mladým odporúča, aby hľadali prax aj napriek tomu, že je slabo platená. Riešením je napríklad trainee program, pracovná stáž či externá spolupráca. „Získate tak veľa skúseností a spätné väzby, na čom ešte, napríklad aj osobnostne, musíte popracovať, aby ste po ukončení školy boli úspešní,“ dodáva HR manažérka Zuzana Kaňuchová. Zamestnávateľia očakávajú od mladých iniciatívu, preto nie je hanba kontaktovať firmu, aj keď otvorene neuvádza voľné pozície. Prax sa niekedy ponúkne aj pri tvorbe záverečnej práce. Snažte sa pri jej písaní spolupracovať s externým prostredím. Môžu si vás všimnúť nielen súkromné firmy, ktorým chcete analyzovať marketingovú stratégiu, ale aj štátne vedecko-výskumné inštitúcie. Samozrejme, niekedy kvôli finančiam treba vziať aj brigádu mimo odboru. Hoci ste psychológ či ekonóm, neostýchajte sa uviesť do životopisu, že ste počas školy

miešali drinky či balili obálky. „Je to predsa len niečo, kde človek prichádzal do kontaktu s ľuďmi, rozvíjal nejaké svoje zručnosti, aj keď možno nie v rámci odboru. Získaval však pracovné návyky – vstával ráno do práce, dostával úlohy, ktoré musel splniť, bol pochváľený alebo skritizovaný,“ uvádza Chromiak.

TO NAJLEPŠIE JE ZADARMO

Prax, stáže a brigády sú dôležitým prvkom, avšak svoju cenu na pracovnom trhu môžete zvýšiť aj inak. PEVŠ ponúka študentom rozmanitú škálu školských projektov, študentských organizácií a dobrovoľných aktivít. „Ak má projekt zmysel, je nejako nastavený a relevantný, môžem si zručnosti zlepšovať aj práve na takomto projekte. To znamená organizačné, komunikačné, jazykové schopnosti. Projekty sú veci, kde sú skryté zručnosti, ako napríklad časový manažment, ktoré možno kandidát ani nevidí,“ vysvetľuje recruiting manager Juraj Chroňiak. Účast na školskom projekte môžete spomenúť aj v životopise. Či už organizujete zaujímavé

akcie ako člen Študentského klubu PEVŠ alebo ste sa vďaka asociácii ILSA zúčastnili moot-courtov a seminárov, vaša cena stúpa!
„Keď zamestnávateľ vidí, že mladý človek bol aktívny už počas školy, napríklad v organizovaní malých podujatí či akcií alebo sa zúčastnil na dobrovoľných aktivitách, vyrábal odborné projekty a posielal svoje diela na súťaže, je predpoklad, že bude aktívny aj v práci,“ potvrdzuje Kaňuchová. Bezplatne obetovaný voľný čas sa vám tak v budúcnosti vráti. „Otvorím desať životopisov rovnakých absolventov – pre mňa vyhrá ten, ktorý má už za sebou napríklad nejaké školské projekty,“ uzatvára Chromiak.

BUĎTE NIEČO VIAC

Aby sa z ekonóma stal dobrý biznis asistent, nestačia iba tri písmenká pred menom. Ak zavolá obchodnému partnerovi o šiestej ráno, nepredstaví sa a ešte zabudne obsah rozhovoru, nepomôže mu ani diplom s významnením. „Je veľmi zarážajúce, že mnohí absolventi nevedia ešte v dnešnej dobe spracovať viac informácií naraz, nevedia

DESATORO POHOVOROV

**RADÍ LUBICA ŠEBESTOVÁ,
RIADITEĽKA MANAGERIA LEADERSHIP PROGRAMU**

Študentov Manageria Leadership Programu čaká 4. apríla workshop, počas ktorého ich budú HR konzultanti z rôznych oblastí pripravovať na pohovory. Tu je niekoľko tipov, ktoré spolu pre študentov dali dokopy:

1. Neklamte, v životopise ani pri pohovore. Neoplatí sa vám to, prídu na to.

2. Životopis prispôsobujte vždy pozícii, na ktorú sa hlásite, aby v ňom boli podstatné informácie a prezentovali to, čo potrebujete o sebe povedať. Nehovoriac o motivačnom liste, ten samozrejme musí byť vždy iný. To, že obidva dokumenty majú byť bez preklepov a hrúbok sa študentmi ešte stále často podceňuje.

3. Pozrite si svoju profilovú fotku na Facebooku a to, čo o sebe verejne zdieľate. Zvážte, či chcete, aby váš budúci za-

mestnávateľ videl fotku, na ktorej sa ledva držíte na nohách...

4. Pri popise svojich silných stránok sa vyhnite typickým klíšé ako: flexibilita, tímový hráč, ochota učiť sa. To majú všetci a vyzerá to, akoby ste to odpísali z formulárov dostupných na internete. Buďte konkrétnejší v definovaní samého seba.

5. Pozor na to, ako prezentujete svoje schopnosti. To, že ste na Facebooku, vás nerobí špecialistom na sociálne médiá, že viete pracovať so vzorcami v Exceli vás nerobí expertom. Napíšte len to, čo na pohovore budete môcť s istotou prezentovať a obhájiť.

6. Pripravte si otázky, ktoré chcete budúcnemu zamestnávateľovi položiť – o pozícii, tíme, v ktorom budete pracovať, či firme. Pozor, otázky ale nie sú len na to, aby ste získali odpoveď.

Druhá strana pozorne sleduje, na čo sa pýtate, pretože tým ukazujete, čo je pre vás dôležité. Preto sa hneď na začiatku nepýtajte na plat a benefity.

7. Všeobecné odpovede vyvolávajú nedôveru. Ešte doma si premyslite konkrétne situácie/projekty, v ktorých ste boli úspešní a aj také, ktoré považujete za svoj neúspech, na čo sa vás skúsený recruiter bude pýtať.

8. Dbajte na prvý dojem, viac ako inokedy. Príďte načas, zapamätajte si meno osoby, s ktorou sa stretávate, podávajte ruku sebaisto, ale nie zas príliš pevne, udržiajte očný kontakt, stojte vzpriamene.

9. Na pohovore sa usmievajte, buďte milí, ale nie príliš žoviálni. To platí aj na čas, kým vás napríklad odprevádzajú do miestnosti. Aj vtedy si o vás vytvárajú dojem, tak pozor na to, čo hovo-

rite. Pozor si musia dávať najmä tí, ktorí pri strese majú tendenciu veľa hovoriť. V takomto prípade môže byť mlčanie zlatom. Ak sa vám to nedarí, vhodné témy sú počasie, alebo problém s rannou špičkou.

10. Pozrite si, ako sa v danej oblasti pohybujú platy. Dnes už je všetko na internete a keď trochu popátrate, nájdete medzi svojím širším okruhom známych človeka, ktorý pracuje v spoločnosti, kam sa hlásite, alebo v danom sektore, a vie vám poradiť. Pozor však na rady z doby pred krízou, už to dávno neplatí. Na otázku o tom aký plat očakávate, nemusíte povedať pevnú čiastku, môžete povedať rozpätie.

A perlička na záver:

11. Ak sa vás opýtajú, či si nedáte niečo na pitie, požiadajte o vodu, nie kapučíno či latte. Nie ste v kaviarni.

PRAX, ŠKOLSKÉ PROJEKTY, KURZY JAZYKOV A ZRUČNOSTÍ – TO VŠETKO BUDUJE ATRAKTIVNÝ ŽIVOTOPIS A ZVYŠUJE ŠANCE NA ÚSPECH

sa písomne vyjadriť, majú problém so seba-
prezentáciou, neovládajú bežne používané
programy, napríklad Excel a PowerPoint,”
vysvetľuje súčasný stav Kaňuchová a ponúka
riešenie: „Preto treba využiť priestor počas
štúdia a zdokonaľovať sa v daných zručnos-
tiach, ktoré sú u zamestnávateľa samozrej-
mosťou.” Sebazdokonaľovanie je však cesta,
ktorá potrebuje nielen trpezlivosť, ale aj
niekoho, kto vás bude správne viesť. Jednou
z takých organizácií je napríklad Manageria,
ktorá ponúka študentom tzv. Manageria
Leadership Program. „Neučíme študentov
finančný manažment, budujeme komunitu
lídrov, ktorí sú proaktívni, kriticky myslíaci,
oddaní myšlienke pomáhať iným, chápujú,
že neetické správanie môže zničiť ich vzťahy
v budúcnosti”, hovorí o vízii Managerie jej
spoluzakladateľ Stanislav Boledovič. Štu-

denti tak môžu absolvovať rôzne tréningy, rozvíjajú zručnosti, stretávajú sa s ľuďmi z biznisu, koučami a mentormi, ktorí s nimi diskutujú, pomáhajú im nájsť cestu, ktorou sa chcú po skončení školy uberať. Aj takáto možnosť je šanca, ktorej sa treba chopiť – nábor prebieha do 2. apríla. Vždy je to však na zodpovednosť a rozhodnutí absolventa, ako naložiť s časom, tvrdí Chmiariak: „Či už brigádujem alebo pracujem na študentskom projekte, musím vedieť, čo si odtiaľ odnášam. Snažím sa hľadať čo najviac pridaných hodnôt. Napríklad, ak mám ísť na brigádu cez školské prázdniny, tak sa snažím ísť do zahraničia – nabaluje sa mi na to jazykové zručnosť a aj to, že som v zahraničí.“

DIPLOM V RUKE. ČO TERAZ?

Po štátniciach sa patrí osláviť dosiahnutý

titul. Radosť by mali vystríedať povinnosti a zahájenie lovu na pracovné miesto. Uvedomte si, že spolu s vami skončili ďalší tridsiati spolužiaci a desiatky ďalších na iných školách. O užívaní si „posledných prázdnin“ ani neuvažujte, to ste mali robiť vlni. Cesty okolo sveta a ročné exotické dovolenky si doprajte len vtedy, ak vašim kariérnym snom je byť Boris Filan. „Schopnosť absolventov zamestnať sa klesá z roka na rok od skončenia školy,“ varuje Kaňuchová. Rozmýšľajte si to aj s doktorátom, treťi stupeň štúdia dobre zvážte. „Pokiaľ nemám zodpovedanú otázku, načo mi doktorát bude a prečo chcem, aby som ho mal, nie je rozumné, aby som si ho robil z dôvodu, že budem mať o tri písničky navyše,“ vysvetľuje Chroimiak. „Keď si už robím doktorát, tak som úzko špecifikovaný človek na nejakú oblasť a o tú →

→ oblasť sa budem neskôr zaujímať vedec-kým spôsobom. Ak si robím doktorát preto, že sa bojím pracovného trhu a nechcem si ísť hľadať prácu, je to šialené a môže to veľmi uškodiť," dodáva. V prípade, ak ide o pozíciu, kde sa doktorát nevyžaduje, nebudú brať tento stupeň vzdelania do úvahy. „Rozhodne odporúčame, aby daný doktorand nečakal na prvé pracovné skúsenosti až po získaní doktorátu," dodáva Kaňuchová.

POŠLITE CV NA ADRESU...

„Životopis je prvý krok k zamestnávateľovi, a práve preto treba venovať príprave životopisu dostatočné množstvo času," vysvetľuje Chromiak. „V prvom rade musí byť napísaný vhodne – absolvent nemôže mať pocit, že keď je tam toho málo, tak tam nemá čo dať a odfláčne to. Mne ako personalistovi veľa napovie, ako je životopis upravený, či sú tam gramatické chyby, či je dobre naštýlizovaný," radí recruiting manager. Dôležité je, aby ste si v životopise nevymýšľali. Ak vás perso-

nalista odhalí, dvere vo firme máte navždy zatvorené. Pripíšte aj certifikáty zo vzde-lávacích inštitúcií. „Je to niečo, čo človeka posúva ako kandidáta a nejakým spôsobom sa rozvíja. Pokiaľ je tam certifikát, určite to je niečo plusové, ale nemusí to byť vždy rozho-dujúce," radí Chromiak. Napríklad jazykový certifikát nezaručuje, že jazyk naozaj viete. Juraj Chromiak otvára cestu pre tých, ktorí nechcú zbytočne riskovať: „Absolventi by sa nemali báť nechať si poradiť, ako napísať ži-votopis či pripraviť motivačný list. Bohužiaľ, nestretávame sa často s aktivitou mladých ľudí, ktorí by sa pýtali: Je takýto životopis napísaný správne alebo nie? Čo by ste mi po-radili? Vieme poskytnúť kariérne poraden-stvo ľuďom, ktorí o to majú záujem."

ČO MA BAVÍ, ČO MA NAPŔŤA

Poslednou časťou životopisu sú záľuby. Mnoho absolventov im neprikladá vážnosť či ich jednoducho zabudnú uviesť. Veď koho by zaujímalo, že vo voľnom čase hrám na kla-

víri? „Ak mám záľuby, či už je to klavír, husle, futbal, je to dobré. To sú všetko záležitosti, ktoré si vyžadujú disciplínu, niečo, čo sa opa-kuje, čo robím niekoľko rokov. Je to výborné, ale musí to byť aj pravda," uvádza Chromiak a pridáva negatívny príklad: „Veľakrát sa mi stáva, že mladý kandidát si dá do životopisu, že veľmi rád číta motivačnú literatúru. Keď som sa ho opýtal, aké posledné tri knihy mo-tivačnej literatúry čítal, nevedel mi povedať ani jednu." Perspektívne a opakujúce sa zá-luby môžu byť pozitívom, no nie sú rozrodu-júce. Ide o bonus vašej osobnosti, za ktorým sa skrýva napríklad časový manažment či pracovitosť.

KEĎ RISK NIE JE ZISK

Ak vás pozvali na pracovný pohovor, neberte to na ľahkú váhu. „Pohovor absolventi často podceňujú. Či už ako prídu oblečení, meškajú, ako sa vyjadrujú... Na pohovor sa treba pripraviť a venovať mu veľkú vážnosť," zdôrazňuje Chromiak. Priprava začína na

DÔLEŽITÉ JE CHCIEŤ SA ODLÍŠIŤ

RADÍ JURAJ CHROMIAK,
RECRUITING MANAGER ZO SPOLOČNOSTI RECRUITMEN & DEVELOPIUM GROUP

Ak sa chcem ako absolvent odlíšiť od tisícov ďalších, urobím všetko preto, aby som bol pre trh práce „iný". Napríklad aj tak, že cez leto alebo popri štúdiu každý rok niekde brigádujem. Hoci som ekonóm alebo práv-nik, nadobúdam pracovnú prax a získavam pracovné návyky, a to je veľmi dôležité.

Odlíšiť sa možno aj po jazykovej stránke. Predstavte si akúkoľvek

pozíciu, vhodnú pre absolventa. Prvý absolvent absolvuje dvoj-mesačnú brigádu ako barman. Druhý nebude mať za sebou bri-gádu, ale bude hovoriť anglicky aj nemecky – siahnem po tom absolventovi, ktorý vie jazyky. Je teda podstatné, aby na sebe ab-solventi pracovali počas štúdia, rozvíjali svoje zručnosti a snažili sa vždy istým spôsobom odlíšiť. Napríklad tým, že už nadobudli pracovné návyky, získavajú

pracovnú disciplínu alebo sa učia jazyky. Všetko sú to aktivity, ktoré smerujú k osobnostnému rozvoju kandidáta, čo neskôr môže zúročiť pri hľadaní svojho zamestnania.

Keď si hľadám vysnívané za-mestnanie, je dôležité mať jasno v tom, čo som schopný ponúk-nuť svojmu potenciálnemu za-mestnávateľovi, teda trhu práce. Je to prevažne otázka postoja

a motivácie. Jeden pohľad je, že žiadny zamestnávateľ nereaguje na môj životopis a je vysoká nezamestnanosť. Ja sa chcem odlíšiť, chcem sa zamestnať. Keď „vstúpim" na pracovný trh ako niekto, kto ukončil štúdium, musím najskôr položiť otázku sebe: Čo ponúkam pracovnému trhu? Čo viem ponúknuť poten-ciálnemu zamestnávateľovi?

„VÄČŠINA ABSOLVENTOV NA ROZDIEL OD OSTATNÝCH SKUPÍN ZAMESTNANCOV JE ZNEVÝHODNENÁ NA TRHU PRÁCE, PRETOŽE NEMÁ PRAX.“ (ZUZANA KAŇUCHOVÁ, PROFESIA)

internete. „V čase, keď si začnete hľadať prácu, treba dávať pozor, ako sa prezen-tujete na webe, sociálnych sieťach, ale aj to, čo je o vás „vygooglovateľné". Pokiaľ je na sociálnych sieťach obsah, ktorý je príliš súkromný a nevhodne dotvára obraz o vás pre budúceho zamestnávateľa, je dobre, ak si ho uzamknete," radí Kaňuchová. Výhra nie je ani to, ak o vás Google nevie ani slovo. V takom prípade môže ísť aj o znak absolút-nej nečinnosti. Druhé, čo do vyhľadávača zadajte, je meno firmy, do ktorej sa hlásite. Zistite si o nej čo najviac, určite to bude predmetom konverzácie počas pohovoru. Nezabúdajte, príprava je základ. „Netreba podceňovať situáciu, že som absolvent a nemám čo zamestnávateľovi ponúknuť, tak idem skúsiť," radí Chromiak. Pripravte sa, že pohovor môže trvať pätnásť minút, ale aj tri hodiny, dokonca celý deň. Berte do úvahy, že nie ste sám, kto sa na pozíciu hlási a pohovor pozostáva z viacerých kôl. Ani tu sa nehanbite vyhľadať odbornú pomoc.

P... AKO POHOVOR

Čo potrebuje absolvent na pohovor? „Po-zitívne naladenie s maximálnou ochotou odpovedať na všetky otázky a v prípade, že neviem odpovedať, prejavíť záujem o naštu-dovanie si danej záležitosti," odpovedá HR manažérka Kaňuchová z Profesie. Samozrej-me, to nie je všetko. Pohovor je konverzácia, no nie obyčajný rozhovor – vaša prezentá-cia je kľúčom k úspechu. „Hovorte sami za seba, hovorte o svojich úspechoch. Keď som vyhral v matematickej súťaži, tak to poviem, pretože na to sa môže nabaľovať desať ďal-ších situácií," radí Chromiak. „Absolvent nikdy nevie, čo ja ako personalista hľadám, kde je ten bod, čo sa chcem dozvedieť," vysvetľuje. Neexistuje všeobecný návod, ako prejsť per-sonalistovi cez rozum. Počúvajte a pýtajte sa. Buďte sami sebou, neklamte a na nič sa nehrajte. Najzaujímavejšiu radu nám posky-tol Juraj Chromiak z RecruitMen: „Nehľadať správne odpovede. Správne odpovede na pohovore neexistujú. Keď sa opýtam, akej

farby je tá stena, kandidát na druhej strane stola by nemal začať rozmýšľať, že čo teraz ja chcem počuť." Zamestnávateľ predsa nechce stroj, ale živého človeka.

NÁZOR PEŇAŽENKY

Zdravá sebakritika a prehľad na trhu práce sú účinnou obranou voči zákernej plato-vej otázke. „Niekoľkokrát sa mi stalo, že absolvent nemal prehľad o tom, akú má hodnotu na pracovnom trhu. Keď niekto ide na pozíciu, ktorá je ohodnotená platom 1000€, s pokojným svedomím si vypýta 2000€ a navyše to ani nevie zdôvodniť, je to veľká chyba," varuje Chromiak. Nenechajte personalistu, aby to z vás ťahal, nechcete robiť zadarmo a najmä pred ním nerátajte náklady na cestu či stravu. „Nevýhodou absolventov sú často ich vyššie platové očakávania a nereálne odhadovanie svojho budúceho platu, prehnané sebavedomie," potvrdzuje Kaňuchová. Aké je teda riešenie? Ani veľa, ani málo. →

„NEHLAĎ SPRÁVNE ODPOVEDE. SPRÁVNE ODPOVEDE NA POHOVORE NEEEXISTUJÚ. KEĎ SA OPÝTAM, AKEJ FARBY JE TÁ STENA, KANDIDÁT NA DRUHEJ STRANE STOLA BY NEMAL ZAČAŤ ROZMÝŠLAŤ, ŽE ČO TERAZ JA CHCEM POČUŤ.“ (JURAJ CHROMIAK, RECRUITMEN)

→ Nájdite si na internete platové rozpätia a odpovedajte v nich „od – do“.

KRUTÍ PERSONALISTI?

Čo všetko vás čaká na pohovore, to závisí od konkrétnej firmy a odboru. Pripravte sa však, že riadne prevetrajú vašu osobnosť. Požiadali sme HR manažérku spoločnosti Profesia o niekoľko kritérií, ktoré personalisti sledujú: „Dôležité kritéria sú všeobecný prehľad, energia v človeku, entuziazmus, flexibilita, preukázanie ochoty prispôbiť sa, napríklad už pri dohadovaní termínu stretnutia sa na pohovor, ochota pripraviť načas zadanie pre firmu, ak si to žiada, samostatnosť (nebyť sprevádzaný rodinným príslušníkom, priateľom na pohovor), ochota komunikovať, rozvíjať rozhovor, schopnosť spolupracovať na pohovore, byť ústretový. Sleduje sa sebaaprezentácia daného uchádzača, názorové preferencie, osobnostné vlastnosti.“

STRES NA CELÝ DEŇ

Pripravte sa aj na to, že vyskúšajú,

ako reagujete pod tlakom. „Pokiaľ chcem kandidáta dostať do stresovej situácie, dám mu konkrétne zadanie konkrétnych úloh v konkrétnom zadanom čase s konkrétnym hmatateľným výsledkom,“ prezrádza Chromiak z RecruitMen. Samotný pohovor je dávkou psychickej záťaže, no v assessment centre si vás podajú naozaj tvrdo. „Assesment center môže trvať deň aj viac a je to náročný proces na vyhodnotenie kandidátov,“ prezrádza Kaňuchová a pokračuje: „Avšak je to pomerne spoľahlivá a často využívaná metóda výberu kde sa prostredníctvom AC skúmajú spôsobilosti, zručnosti, správanie pozorovaných uchádzačov pri rôznych modelových zameraných úlohách, zadaniach v skupine, individuálne, kde sú daní viacerí uchádzači sledovaní väčším počtom pozorovateľov. Súčasťou assessment centier je psychodiagnostika, modelové situácie alebo aj hranie rôznych rolí. Testovanému nie je na prvý pohľad zrejmé, čo je predmetom testovania a nemôže mať svoju odpoveď pod kontrolou.“

KONIEC NEMUSÍ BYŤ KONCOM

Žiaľ, víťazov je na trhu práce málo. Niekedy vás „zatiehnu“ až do druhého či tretieho kola a nakoniec odídete s dlhým nosom. Neberte to tragicky. „Každý pohovor je veľká skúsenosť, či už dopadne pozitívne alebo negatívne. Treba ho potom sám pred sebou analyzovať a povedať si, čo som urobil dobre, čo som urobil zle,“ vysvetľuje Chromiak a radí, aby sme to nevzdávali: „Pokiaľ neuspějeme na prvom, na druhom, možno na desiatom, nemôže ma to demotivovať, ale naopak – odnášam si skúsenosti.“ Nedajte sa odradiť a pokúšajte šťastie. Kariéru však začnite budovať už teraz. Či ste v prvom alebo poslednom ročníku, je čas sa naštartovať a podniknúť všetko pre dosiahnutie svojho cieľa. Držte palce pri štarte a želáme veľa úspechov!

Článok bol pripravený v spolupráci s organizáciami: **Manageria, Profesia, RecruitMen** (člen skupiny RecruitMen & Developium Group)

Jazyková škola Volis Academy

jazykové kurzy každých 5 týždňov

- > výber z bohatej ponuky kurzov
- > sídlo v centre mesta
- > akreditácia Ministerstva školstva SR
- > malé skupiny študentov
- > free Wifi v klimatizovaných učebniach
- > ukážková hodina zdarma
- > bezplatný online test

Volis Academy
Štefánikova 19, 811 05 Bratislava

Mobil: 0902 917 223
Fax: 02 5262 1439
info@volis.sk
www.volis.sk

VOLIS
ACADEMY

FAKULTA MASMÉDIÍ VÍTA NOVÉHO DEKANA

TEXT: RADOVAN KOPEČNÝ
FOTO: IVAN ČANIGA

PO ODCHODE SPOLUZAKLADATEĽA A PRVÉHO DEKANA doc. PhDr. SAMUELA BRĚČKU, Ph.D. BUDE FAKULTU MASMÉDIÍ PEVŠ VIESŤ VÝZNAMNÁ OSOBNOSŤ SLOVENSKEHO NOVINÁRSTVA A LITERATÚRY. ŽURNALISTA S BOHATOU PRAXOU, HOVORCA BÝVALÉHO PREZIDENTA SLOVENSKEJ REPUBLIKY, SPISOVATEĽ LITERATÚRY FAKTU, BÁSNIK, HISTORIK A VEDEC prof. PhDr. JOZEF LEIKERT, Ph.D., Litt.D.

ČO VÁS MOTIVOVALO UCHÁDZAŤ SA O POST DEKANA FAKULTY MASMÉDIÍ?

Neviem, či je najpresnejšie hovoriť o motivácii... Ponuku pracovať vo vedení Paneurópskej vysokej školy, avšak v inej funkcii, som dostal už pred takmer dvomi rokmi. Fakulta masmédií bola pre mňa zaujímavou výzvou a možnosťou prispieť k „skultúreniu“ médií a ich budúcich tvorcov. Ako absolvent žurnalistiky som roky pracoval v mediálnej oblasti a popritom som sa venoval histórii, literatúre faktu a poézii. Ostatných osem rokov som viedol katedru kulturológie a uvedomujem si, že cesta každého človeka, po ktorej kráča, musí byť vydláždená kultúrou. A cesta človeka v mediálnom svete obzvlášť...

AKÁ JE VAŠA VÍZIA SMEROVANIA FAKULTY?

U nás, na Slovensku, sa stáva akýmsi nepísaným pravidlom, že takmer každý, kto nastúpi do funkcie, chce všetko robiť inak a často kritizuje svojho predchodcu. Zatiaľ som vo funkcii dekana veľmi krátko (v čase tohto rozhovoru týždeň, pozn. red.), s prostredím školy, študentmi, kolegami sa ešte iba zoznamujem a neviem objektívne posúdiť celkovú činnosť fakulty. Vážim si doterajšie výsledky a prácu bývalého vedenia fakulty, oceňujem, čo všetko pedagógovia a študenti fakulty dosiahli. Rozhodol som sa pokračovať v smerovaní fakulty

a zásadné zmeny v najbližšom období nechystám. Samozrejme, svet okolo nás sa nezastaví, preto som pripravený realizovať aj nové nápady, projekty a vytvoriť pre študentov nové študijné programy, aby z nich vyrástli profesionálne zdatní pracovníci médií, ktorí uspejú v tvrdej konkurencii v masmediálnom priestore doma i v zahraničí. Uprednostňujem individuálny prístup k študentom i k pedagógom, lebo každý je jedinečná osobnosť, s jedinečnými vlastnosťami a schopnosťami, s jedinečným talentom a dávkou kreativity. Uvítam originálne podnety od študentov i pedagógov, ktoré budeme môcť pri napredovaní fakulty využiť.

STRETNÚ SA S VAMI ŠTUDENTI FM AJ AKO S PEDAGÓGOM?

Aktívne vstúpim aj do pedagogického procesu, nechcem byť iba dekanom – úradníkom a rozhodovať o študentoch bez toho, aby som ich bližšie spoznal. Nastúpil som však do rozbehnutého vlaku, ktorý ide určitou rýchlosťou a po zabehnutých koľajniciach. Rád by som bol príjemným „spolucestujúcim“ pre študentov i kolegov. Určite sa v dohľadnom čase stretneme v prednáškových miestnostiach, v ateliéroch Mediálneho centra alebo pri nejakej kultúrnej či spoločenskej akcii študentov.

V ROKOCH 2000 – 2004 STE PŮSOBILI V KANCELÁRII PREZIDENTA

TA A BOLI HOVORCOM R. SCHUSTER A NESKÔR JEHO OSOBNÝM PORADCOM. ZARADÍTE DO VÝUČBY AJ VAŠE POZNATKY A SKÚSENOSTI Z OBLASTI POLITICKEJ KOMUNIKÁCIE?

Pôsobenie v Kancelárii prezidenta SR bolo iba zlomkom mojej doterajšej praxe, aj keď zaiste nie zanedbateľným. Pre mňa ako novinára a spisovateľa to bola výzva, ktorú som neodmietol nielen z tvorivej zvedavosti, ale najmä preto, že som chcel pomôcť svojimi skúsenosťami a radami prezidentovi. Rovnako ako ďalšie profesijné skúsenosti z práce v redakciách na rozličných novinárskych postoch, aj poznatky z pôsobenia vo funkcii riaditeľa tlačového odboru, hovorca a neskôr osobného poradcu prezidenta využijem pri vyučovaní a pretlmočím ich študentom. Oblasť politickej komunikácie je v súčasnosti aktuálna a pri koncipovaní štúdia masmediálnej a marketingovej komunikácie ju podporím.

OKREM VEDECKÝCH A PRAKTICKÝCH ZNALOSTÍ DISPONUJETE AJ UMELECKÝM TALENTOM – STE AUTOROM VIACERÝCH BÁSNICKÝCH ZBIEROK, ZNÁMYCH AJ V ZAHRANIČÍ. ZAPOJÍTE SA TEDA AJ DO PROCESU VYUČOVANIA UMELECKEJ PRINTOVEJ TVORBY?

Nechcem zdôrazňovať počet kníh z oblasti literatúry faktu a poézie, ktorých som autorom, lebo to si ľahko nájde každý, kto má o to záujem. Nepovažujem to za podstatné, aj keď netajím, že úspech u čitateľov aj v zahraničí ma teší. Pri každej zo svojich kníh (aj pri tých, ktorým som spoluautorom či editorom) som stál od rukopisu, cez grafickú prípravu, až po tlač. Táto práca ma baví, teda odpoveď na vašu otázku je viac než jednoznačná – na fakulte masmédií budem umeleckú tvorbu osobne podporovať a podľa možností rozvíjať.

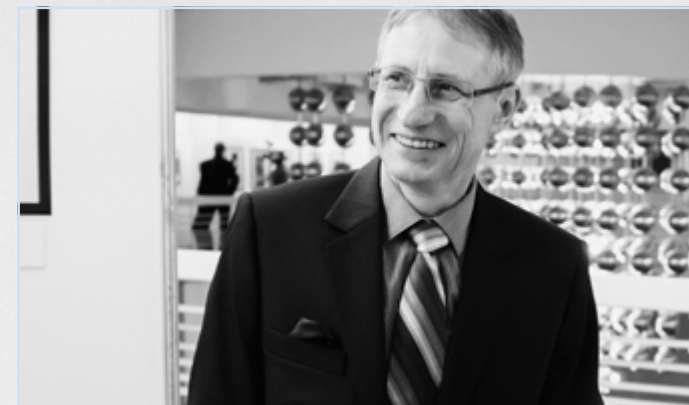
MEDZI VAŠE TVORIVÉ CHARAKTERISTIKY PATRÍ, ŽE STE VŽDY IŠLI PRIAMO ZA ZDROJOM – NAPRÍKLAD, KEĎ STE PRACOVALI NA PUBLIKÁCIÁCH O UDALOSTIACH 17. NOVEMBRA 1939 A VTEDAJŠOM UTRPENÍ ŠTUDENTOV. MYSLÍTE, ŽE TAKÁTO

DÔSLEDNOSŤ DOKÁŽE OBSTÁŤ AJ DNES – V RÝCHLEJ DOBE A V PROSTREDÍ DIGITÁLNYCH MÉDIÍ?

Práve dôslednosť a precíznosť môžu v dnešnej, tak často pertraktovanej „rýchlej dobe“ nielenže obstáť, ale byť profilujúcimi prvkami tvorivého knižného umenia. Diela z oblasti literatúry faktu som väčšinou písal metódou oral history, ktorú som sa usiloval vedecky podložiť v rámci ostatných literárnych žánrov. Vo svete sú knihy literatúry faktu veľmi populárne, lebo v súčasnej „rýchlej dobe“ poskytujú informácie pútavou formou. Z množstva kníh, ktoré sú na trhu, vynikajú tie najprecíznejšie spracované. Nie hlučnou reklamou, ale hodnotným obsahom, ktorý objavujú čitatelia i po rokoch. Poctivo napísaná klasická kniha sa nestratí ani v záplave počítačov a elektronických kníh, o tom som presvedčený.

AKO SA POZERÁTE NA MLADÝCH VTEDY A DNES? ICH VÝHODY I NEVÝHODY, MOŽNOSTI I OBMEDZENIA...

Keď som písal knihy o udalostiach 17. novembra 1939, študoval som historické fakty, v archívoch som pátral po dovtedy nespracovaných dokumentoch, ale „pátral“ som aj v pamätiach priamych aktérov týchto udalostí. Postupne sa predom mnou odvíjali osudy mladých ľudí, ktorí vstupovali do života tesne pred 2. svetovou vojnou. Plný elánu študovali na vysokých školách, dychtili po vedomostiach, s nesmiernym odhodlaním niečo v živote dosiahnuť. A jedna noc – osudná chvíľa, všetko zmenila. Známe sú fakty, ako Nemci vtrhli v noci na jeseň 1939 do vysokoškolských internátov a odviekli 1 200 študentov do koncentračného tábora a deviatich z nich predtým na výstrahu zastrelili. Začal sa boj o ich prežitie... Možno porovnávať vtedajších študentov s dnešnými? Neraz som si položil túto otázku. Pri písaní prvej knihy o utrpení študentov počas vojny som bol iba o niekoľko rokov starší ako študenti v koncentračnom tábore. Z rozprávania tých, ktorí hrôzy nacistického pekla prežili, mi behali zimomriavky po chrbte a zápasil som sám so sebou,

Prof. PhDr. JOZEF LEIKERT, Ph.D., Litt.D. sa narodil v roku 1955 v Zlatých Moravciach, vyštudoval žurnalistiku na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Pracoval vo viacerých redakciách (Slovenský rozhlas, Smena, Pravda), bol šéfredaktorom Gama magazínu. Viac rokov pracuje ako vedecký pracovník Historického ústavu Slovenskej akadémie vied, odkiaľ odišiel pracovať do Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky, kde bol hovorca prezidenta republiky a zároveň riaditeľom tlačového odboru, neskôr osobným poradcom prezidenta. Osem rokov viedol Katedru kulturológie Filozofickej fakulty Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre. Dve funkčné obdobia bol predsedom najväčšieho spisovateľského zoskupenia na Slovensku – Asociácie organizácií spisovateľov Slovenska, v súčasnosti je predsedom Klubu spisovateľov literatúry faktu na Slovensku. Je autorom 27 kníh odbornej literatúry a literatúry faktu. Vyšlo mu 6 básnických zbierok, 2 výbery a 14 kníh poézie v zahraničí (USA, Švédsko, Rusko, Rakúsko, Ukrajina, Poľsko, Maďarsko, Bulharsko, Srbsko, Macedónsko, Česká republika), za ktoré získal viacero literárnych cien.

či sa dokážem vcítiť do ich pocitov a pochopiť ich konanie. Po týchto skúsenostiach viem, že mávnuť rukou nad mladými ľuďmi so slovami, že doba je iná a oni sú tiež iní, nie je správne. Nech je doba akákoľvek, mladí ľudia sú stále rovnakí. Niektorí šikovní, iní leniví, niektorí ctia, niektorí ctížia, iní ľahostajní. Mladým ľuďom nechýba odvaha, majú elán, sily. Výhody i nevýhody, možnosti i obmedzenia? Nič nie je jednofarebné a jednoznačné. V každej dobe, bez rozdielu spoločenských a politických podmienok, vyrástli osobnosti, ktoré posúvajú oblasť svojho záujmu. Bolo to tak vždy a je to tak aj teraz. Bez ohľadu na možnosti či obmedzenia.

PRACUJETE TERAZ NA NEJAKOM VEDECKOM ČI UMELECKOM LITERÁRNOM DIELE?

Ak sa venujete tvorivému písaniu, tak je to celoživotný „údel“. Mení sa iba intenzita písania. Často ešte nemám dokončenú jednu knihu a už nosím v mysli

ďalšiu. Teraz dorábam veľký životopis novinára a spisovateľa Ladislava Mňačka, ktorého prvá časť vyšla pred niekoľkými rokmi. Popritom dokončujem text do veľkej obrazovej publikácie o Slovensku, začal som pripravovať knihy o fotografovi Karolovi Kállayovi a ak mi popri pracovných povinnostiach zostane ešte chvíľa času, relaxujem pri čítaní a písaní poézie. Je toho viac ako dosť, ďalšie „projekty“ si nechávam zatiaľ iba pre seba. Azda sa teraz z tých rozpracovaných podarí niečo dokončiť.

AK BY ŠTUDENTI CHCELI POZNAŤ ODBORNÚ I ĽUDSKÚ STRÁNKU VAŠEJ OSOBNOSTI, KTORÚ VAŠU ODBORNÚ A UMELECKÚ KNIHU BY STE IM ODPORUČILI?

Na túto otázku jednoznačne neodpoviem, pretože, obrazne povedané, niečo zo mňa je v každej mojej knihe. Avšak, ako som povedal vo viacerých časopisových a knižných rozhovoroch, najúprimnejšou spoveďou sú pre mňa moje básne...

DNES JE ŽURNALISTIKA NAJMĀ O TECHNOLÓGIÁCH A NOVÝCH SPÔSOBOCH KOMUNIKÁCIE. ČÍM SI ZÍSKALA VÁS, KEĎ STE S ŇOU ZAČÍNALI?

Keď som začínal v roku 1962 profesionálne, jedinou technikou v redakcii bol telefón a typografické pravítko. Postupne som zažil v praxi všetky technologické premeny. Získala si ma tým, že ponúkala možnosť dávať na papier to, čo som videl a zažil.

V REBRÍČKOCH NAJNEBEZPEČNEJŠÍCH POVOLANÍ SA NOVINÁRSTVO OBJAVUJE SPRÁVIDLA NA PRVÝCH

v auguste 1968 pri vpáde vojsk Varšavskej zmluvy do našej krajiny sme spolu s fotoreportérom získavali po Bratislave aktuálne informácie. Na Námestí SNP sme sa dostali do paľby z ruského tanku, ktorý strieľal do strechy nemocnice „U milosrdných bratov“. V roku 1972 pri novinárskej ceste do Gruzínska som v snahe zachytiť neskreslený život sovietskych občanov, navštevoval aj tie najbežnejšie miesta. V hostinci v Tbilisi som zažil z ničoho nič prudkú výmenu názorov dvoch počerných mladíkov. Jeden z nich vytiahol nôž a zahnal sa,

ten druhý vybehol von a utekal po ulici, kým predsa len dostal ranu nožom do ramena a zanechávajúc za sebou krvavú stopu, utekal ďalej.

JEDNOU Z MNOHÝCH PUBLIKÁCIÍ Z VÁŠHO PERA JE "TITULOK - VIZUÁLNE AVÍZO". AKÝ TITULOK BY STE DALI ČLÁNKU O KARIÉRE ANDREJA TUŠERA?

Nemáte ľahšiu otázku? V prvom rade by som nehovoril o kariére. Novinárčina, odhliadnuc od toho, čo sme si povedali v predchádzajúcej odpovedi, je krásne povolanie. Stretávanie sa s množstvom zaujímavých ľudí, poznávanie mnohých miest, zažívanie mimoriadnych udalostí. Je to však súčasne veľmi zodpovedná práca, ak sa má vykonávať v zmysle novinárovho poslania byť pravdivým, objektívnym, presným, zrozumiteľným oznamovateľom rôznych posolstiev čitateľom. Snažil som sa vždy byť takýmto novinárom a tieto nevyhnutné predpoklady odovzdávam mojim nasledovníkom, študentom. Keď však

hovoríte o kariére, dal by som článku napriek mojej skromnosti nadtitulok: Nositeľ „slovenskej“ Pulitzerovej ceny, laureát najvyššieho ocenenia Slovenského syndikátu novinárov Mercurius Veridicus ex Slovakia. Titulok si však musíte zvoliť sama.

KTORÉ JE OBLÚBENÉ MÉDIUM NESTORA SLOVENSKEJ ŽURNALISTIKY ANDREJA TUŠERA?

Hoci silno inklinujem k periodickej tlači, obľúbeným médiom pre mňa je internet. Napriek mojim „sedem a pol“, ktoré mi nemilosrdne pripomínajú seniorský vek, nemôžem zaostávať za študentmi, s ktorými sa pravidelne stretávam na prednáškach, seminároch či pri iných príležitostiach. Tak, ako novinár má byť aspoň dva kroky pred adresátmi, aby im priniesol najaktuálnejšie informácie, aj učiteľ musí prinášať svojim študentom najnovšie poznatky. Potom s nimi môže na primeranej úrovni komunikovať.

TEXT: ZUZANA KOMÁROVÁ

za redakciu časopisu **LIKE** zo srdca všetkým autorom a ich knihám želáme veľa spokojných čitateľov a pánovi profesorovi Andrejovi Tušerovi najmä pevné zdravie, aby sme sa z jeho optimizmu, elánu i dobrosrdečnej láskavosti mohli tešiť ešte veľmi dlho.

VYRÁSTOL NA PRINTE, MILUJE INTERNET

TEXT: ZUZANA KOMÁROVÁ
FOTO: TOMÁŠ MIŠURA

PROFESOR ANDREJ TUŠER V ZÁVERE ROKA 2012 NA FAKULTE MASMÉDIÍ PEVŠ OSLÁVIL ŽIVOTNÉ JUBILEUM - 75 ROKOV. ON SÁM ZVYKNE POVEDAŤ, ŽE UŽ MÁ „SEDEM A POL“, MY SME SA ROZHODLI POLOŽIŤ MU PRI TEJTO PRÍLEŽITOSTI „TRI A POL“ OTÁZKY.

TEXT: MARTIN KRIDLÁ | FOTO: VLADIMÍR BAČIŠIN

NA PANEURÓPSKEJ VYSOKEJ ŠKOLE SA 8. FEBRUÁRA KONALA MEDZINÁRODNÁ VEDECKÁ KONFERENCIA NA TÉMU „20 ROKOV EKONOMICKÝCH REFORIEM V STREDNEJ A VÝCHODNEJ EURÓPE“. NA AKADEMICKÚ PÔDU AULY MAXIMA ZAVÍTALI SVETOVÍ EXPERTI V OBLASTI EKONÓMIE Z RUSKEJ FEDERÁCIE, MEXIKA, MAĎARSKA, ALE AJ ZO SLOVENSKA. KONFERENCIU SLÁVNOSTNE OTVORIL PREDSEDA VEDECKEJ RADY A REKTOR PEVŠ, prof. JUDr. JÁN SVÁK, DrSc.

Rok 2013 sa nenesie len v znamení okrúhleho dvadsiateho výročia vzniku a existencie Slovenskej republiky, no takisto aj v znamení dvadsiatich rokov ekonomických reforiem v strednej a východnej Európe. Pri tejto príležitosti usporiadala Paneurópska vysoká škola medzinárodnú konferenciu pod záštitou **Paneurópskeho centra postgraduálno-odborného rastu** na vyššie uvedenú tému „20 rokov ekonomických reforiem v strednej a východnej Európe“ s cieľom diskutovať o výsledku reformného procesu.

Úvod podujatia bol venovaný slávnostnému zasadnutiu Vedeckej rady Paneurópskej vysokej školy, počas ktorého odovzdala rada čestné doktoráty Doctoris honoris causae (dr. h. c.) dvom významným hosťom konferencie – celosvetovo uznávaným

vedcom a profesorom ekonómie – prof. Jánosovi Kornaiovi (Maďarsko) a prof. Victorovi Polterovichovi (Ruská federácia) za ich celoživotné dielo.

Následne predseda vedeckej rady a rektor PEVŠ, prof. JUDr. Ján Svák, DrSc., slávnostne otvoril konferenciu a zveril moderátorské žezlo Ruslanovi Grinbergovi (profesor Moskovskej štátnej univerzity M. V. Lomonosova).

Spomedzi pozvaných hostí vystúpili Ján Figel' (podpredsa NR SR), János Kornai (emeritný profesor Harvard University), Peter Havlik (riaditeľ Vienna Institute for International Economic Studies), Alexander Libman (profesor Frankfurt School of Finance and Management), Juraj Sipko (prodekan Fakulty ekonómie a podnikania PEVŠ), Victor Polterovich (profesor Moskovskej

štátnej univerzity M. V. Lomonosova) a Milan Šíkula (riaditeľ Ekonomického ústavu SAV).

Ako posledný dostal priestor hosť z Mexika Habib Chamoun Nicolas (profesor St. Thomas University Houston), ktorý vo svojej komparatívnej prednáške predstavil „Lekciu najúspešnejšej obchodníckej civilizácie – Féniciánov“ a uzavrel tak nepochybne jedno z najvýznamnejších podujatí aktuálneho akademického roka.

„Medzinárodná vedecká konferencia **20 rokov ekonomických reforiem v strednej a východnej Európe**“, ktorú PEVŠ usporiadala v uplynulých dňoch, je dôkazom zamerania školy nielen na oblasť vzdelávania, ale aj jej významnej vedeckej aktivity. Táto súčasť akademického života je dnes úplne neodmysliteľná. Súvisí

s ašpiráciou PEVŠ zaradiť sa v systéme VŠ medzi univerzitné vysoké školy.

Z pohľadu ekonomickej konferencie, ktorú PEVŠ zorganizovala, možno konštatovať, že sa podarilo naplniť ambíciu zaradiť do programu významných svetových odborníkov a prepojiť ich odbornú činnosť s aktivitami školy. Významné svetové osobnosti vyzdvihli nielen význam vedeckého podujatia, ale spojili svoje meno s PEVŠ, čím umožnili oboznámiť so svojimi odbornými prístupmi študentov i pedagógov PEVŠ, ako aj širokú odbornú verejnosť. Významnosť hostí, ktorých PEVŠ na svojej pôde privítala, nebyva v podmienkach škôl SR obvyklá, o to viac možno vyzdvihnúť potrebu takýchto akcií do budúcnosti.“

JUDr. Slavomír Rudenko, PhD.

ŠTYRI NOVINKY DO KAŽDEJ KNIŽNICE

FAKULTA MASMÉDIÍ MÁ ZA SEBOU PLODNÝ ROK. A TÝM NEMYSLÍME ROZŠÍRENIE POPULÁCIE V NAŠICH RADOCH. PEDAGÓGOVIA FM PEVŠ SA ZASLUŽILI O PRÍRASTKY NA POLI PUBLIKAČNEJ ČINNOSTI. LÚČENIE S KONCOM ROKA 2012 BOLO ZÁROVEŇ VITANIM ŠTYROCH NOVÝCH KNIH A BILANCOVANIM CELEHO ROKA 2012 NA NAŠEJ ALMA MATER.

Prvý predstavil svoju novú publikáciu Dr. Martin Kasarda. V skratke by sme ju mohli nazvať „5P“. V skutočnosti sa volá Praktická príručka na písanie pre profesionálov. Štafetu prebral docent Jaroslav Světlík, aby hovoril o podstatě reklamy. A hoci hovoril dlho, stále neprezradil všetko. Máme sa vraj tešiť

na O podstatě reklamy II. Ľu-bozvučnou češtinou pokračoval docent Miroslav Zelinský. Ak ste si mysleli, že pojem kreatívny priemysel v množnom čísle je preklep, ste na omyle. Viac sa dočítate v knihe Teorie a praxe kreatívnych průmyslů. Spisovateľské kvarteto šarmantne uzavrel profesor Andrej Tušer

s knihou O novinárstve. A nie-bozvučnou češtinou pokračoval docent Miroslav Zelinský. Ak ste si mysleli, že pojem kreatívny priemysel v množnom čísle je preklep, ste na omyle. Viac sa dočítate v knihe Teorie a praxe kreatívnych průmyslů. Spisovateľské kvarteto šarmantne uzavrel profesor Andrej Tušer

PEVŠ OTVORILA DVERE UŽ PO PIATY RAZ

TEXT: RADOVAN KOPEČNÝ | FOTO: JULI SOMOVA | ANKETU PRIPRAVILA: SABINA MÁŠOVÁ

V SOBOTU 9. FEBRUÁRA PRIVÍTALA PANEURÓPSKA VYSOKÁ ŠKOLA ZÁJEMCOV O ŠTÚDIUM NA DNI OTVORENÝCH DVERÍ. PRE NÁVŠTEVNÍKOV PRIPRAVILA PREZENTÁCIU VEDECKO-VÝSKUMNÝCH ÚSTAVOV JEDNOTLIVÝCH FAKÚLT, MULTIMEDIÁLNYCH ATELIEROV, PRAKTICKEJ VÝUČBY, ALE AJ TVORIVÝCH PRÁČ ŠTUDENTOV. SÚČASŤOU BOLO AJ VYHLÁSENIE A OCENENIE VÍTAZOV STREDOŠKOLSKÉJ SÚŤAŽE MÝSLIENKA. DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ SA AJ TENTO ROK TEŠIL VYSOKÉMU POČTU NÁVŠTEVNÍKOV A SAMOZREJME AJ ÚČASTNÍKOV Z RADOV PEDAGÓGOV I ŠTUDENTOV, KTORÍ PRE NICH PRIPRAVILI ZAUJIMAVÝ PROGRAM. MAGAZÍN LIKE BOL PRI TOM A OSLOVIL NIEKOĽKO ZÁJEMCOV, ABY ZISTIL, ČO ICH PRIVIEDLO NA NAŠU ŠKOLU.

KRISTÍNA LIKOVÁ
SÚKROMNÁ STREDNÁ UMELECKÁ ŠKOLA
DIZAJNU V BRATISLAVE
ZAUJEM O FAKULTU MASMÉDIÍ

Chcela by som študovať dizajn médií. Rozhodla som sa pre PEVŠ, pretože ako jediná ponúka tento odbor. Mám tu viacero kamarátov, ktorí študujú dizajn médií, ale aj masmediálnu komunikáciu a právo.

MARTIN BUKOVČAN
GYMNÁZIUM ŽELIEZOVICE
ZAUJEM O FAKULTU EKONÓMIE A PODNIKANIA

Bol som na veľtrhu vystavovateľov vysokých škôl v NTC, tam som sa o škole informoval a zdalo sa mi to ako najlepšia voľba. Myslím si, že Paneurópska vysoká škola je kvalitná. O dni otvorených dverí som sa dozvedel z internetu.

VERONIKA KREŠKOCIOVÁ
GYMNÁZIUM SVÄTÉHO CYRILA A METODA
V NITRE, ZAUJEM O FAKULTU PSYCHOLÓGIE

Paneurópska vysoká škola ma oslovila, pretože mi ju odporučil kamarát, ktorý tu študuje. Podľa neho je výborná a kvalitná aj vďaka individuálnemu prístupu k študentom a rodinnej atmosfére.

PETER MACKO
STREDNÁ PRIEMYSELNÁ ŠKOLA
JOZEFA MURGAŠA, BANSKÁ BYSTRICA
ZAUJEM O FAKULTU INFORMATIKY

Chcel som túto školu lepšie spoznať, rozšíriť si obzor o rôznych vysokých školách, aby som mal lepšiu predstavu, kam si podať prihlášku.

VEĽKÁ VIANOČNÁ SÚŤAŽ MAGAZÍNU LIKE

TEXT: KRISTÍNA GÁLIKOVÁ

V DECEMBRI SA MOHLI ŠTUDENTI VŠETKÝCH PIATICH FAKÚLT PANEURÓPSKEJ VYSOKEJ ŠKOLY ZÚČASTNIŤ VIANOČNEJ SÚŤAŽE. ZAPOJIŤ SA NAOZAJ OPLATIL. LÁKADLOM BOLI HODNOTNÉ CENY, AKO NAPRIKĽAD JAZYKOVÝ POBYT, VOĽNÉ PARKOVACIE MIESTO ALEBO ŠTÝLOVÁ KABELKA, KTORÁ BY URČITE VYČARILA ÚSMEV NA TVÁRI NEJEDNEJ SLEČNE, NO NAPOKON SKONČILA V MUŽSKÝCH RUKÁCH.

Práve Vianočná súťaž bola vhodnou príležitosťou, aby magazín **LIKE** potešil svojich čitateľov počas sviatkov, ku ktorým nepochybne patria aj darčeky. Ponuka bola vsťutku široká a bolo z čoho vyberať. Ceny sa rozdeľovali štedro, spolu v hodnote až do výšky 2500 eur. Zapojiť sa mohol každý študent zaslaním prázdneho e-mailu na adresu like.magazin@paneurouni.com s predmetom: „Vianočná súťaž“. Všetci 29 výhercovia sa mohli nájsť na facebookovej stránke časopisu-[facebook.com/likemagazin](https://www.facebook.com/likemagazin).

"Koľko jazykov vieš, toľkokrát

si človekom," vraví známa múdrosť. Platilo to aj v tomto prípade, pretože organizátori pre súťažiacich pripravili okrem iných zaujímavých výhier aj jazykové kurzy nemčiny, francúzštiny, španielčiny či angličtiny v podobe populárnej Callanovej metódy.

Čerešničkou na torte bol jazykový pobyt v zahraničí. Šťastnou výherkyňou sa stala študentka tretieho ročníka fakulty masmédií Viktória Khandlová. Nad destináciou si dlho ťažkú hlavu nerobila. Zo všetkých miest sveta uprednostnila pohľad na žiarivé

svetlá mrakodrapov v New Yorku. „Výhra ma potešila a milo prekvapila. V New Yorku som síce už bola, no ani na okamih som neváhala sa tam vrátiť," teší sa víťazka. Priznala aj, že by nemala nič proti, keby získala praktickú cenu v podobe voľného parkovacieho miesta na akademický rok 2012/2013. Do mesta, ktoré nikdy nespí, Viktória plánuje ísť spoločne so svojím priateľom v septembri. On, taktiež ako Viktória, absolvuje výučbu, a tak sa môže víťazka tešiť dvojnásobne.

Milí študenti, ako ste si mohli

všimnúť, niekedy stačí iba pohnúť prstom, bez toho, aby ste museli namáhať sedacie svaly usalašené na stoličkách alebo pohovkách. Čakali na vás naozaj parádne ceny. Ak vám tentoraz šťastie neprišlo, nezúfajte – magazín **LIKE** pre vás v budúcnosti pripraví ďalšiu šancu na získanie lákavých výhier. „Súťaže pripravujeme ako pridanú hodnotu pre našich čitateľov a snažíme sa vyberať ceny, ktoré sú pre nich čo najviac zaujímavé. Výhercom v mene celej redakcie srdečne blahoželám," hovorí šéfredaktorka magazínu **LIKE** Zuzana Ihnátová.

Výberové konanie

ERASMUS

pre akademický rok 2013/2014

ZAČÍNA

prihlás sa a zmeň svoj život!

NEPREMEŠKAJ SVOJU ŠANCU

erasmus@paneurouni.com

MARIANA ČENGEL SOLČANSKÁ: ROBÍME ZÁZRAKY NA POČKANIE

TEXT: LUCIA MAKOVÁ
FOTO: MARTIN NEDELIAK, RENÉ MIKO

AK STE O NEJ NEPOČULI AKO O DOKTORANDKE NA FAKULTE MASMÉDIÍ PEVŠ, URČITE SI JEJ MENO SPOJÍTE S JEJ POSLEDNÝM FILMOM **MILUJ MA ALEBO ODÍĎ**, KTORÝ REŽIOVALA. Zoznámte sa s režisérkou, scenáristkou a spisovateľkou **PhDr. Mgr. art MARIANOU ČENGEL SOLČANSKOU.**

↑ PREMIÉRA FILMU MILUJ MA ALEBO ODÍĎ

VAŠE ŠTÚDIUM STE NAŠARTOVALI V NITRE NA UNIVERZITE KONŠTANTÍNA FILOZOFA. PREČO STE SA NAJPRV ROZHODLI VYŠTUDOVAŤ ODBOR KULTUROLÓGIA – POLITOLÓGIA? Keď som mala osemnásť, fascinovala ma predstava, že budem pracovať v kultúre. Politológiu som šla študovať kvôli fantastickkej atmosfére na katedre, ktorú viedol Juraj Kučírek. Po skončení strednej školy som netušila, že existoval nejaký Platón, že Vivaldi skomponoval štyri ročné obdobia, že gotický oblúk je lomený. Na stredných školách teórii dejín umenia a kultúry neprikladali takmer žiadny význam. Cítila som hlad po vzdelaní. Fascinoval ma síce film, ale mala som dostatok sebareflexie, aby som si uvedomila, že nemám šancu prejsť prijímačkami.

ČIŽE VAŠÍM CIEĽOM BOLO OD ZACHĽATKU VYŠTUDOVAŤ NA VŠMU? Nie, nebol to cieľ. Chcela som sa venovať umeniu, ale nevedela som to zadefinovať, nevedela som dokonca, ani to, či ho chcem vytvárať na profesionálnej úrovni, alebo ho chcem študovať a analyzovať. Mala som 19 rokov, bola som hlúpa, ako všetci, ktorí sú teraz v tom veku, ale chcela som byť aspoň priemerne humanitne vzdelaný človek.

NÁSLEDNE STE IŠLI NA PRIJÍMACIE SKÚŠKY NA VŠMU. PODARILLO SA VÁM ICH SPRAVIŤ NA PRVÝKRÁT? Na prvýkrát, bola som prvá.

GRATULUJEM, MÔŽETE PREZRADIŤ, ČO STE PRE TO ROBILI? Nič sa pre to nedá robiť. Prijímačky na réžiu trvali tri dni, od rána do desiatej večer. Písali sme vedomostné testy, rozoberali film O slavnosti a hostech, písali filmovú poviedku, hrali etudu, obhajovali domáce práce (poviedky, básne, životopis, fotoscenár, natočený film). Keď sa na záver nevedeli rozhodnúť, poslali nás na hodinu von a museli sme sa vrátiť so scenárom krátkej etudy na tému Muž, žena a kufor. Písala som ju na zácho-de. Nedá sa na to pripraviť. Buď vo vás za tie tri vyčerpávajúce dni nájdu talent, alebo nie.

POČAS TOHTO ŠTÚDIA STE ZA SVOJU TVORBU ZÍSKAVALI RÔZNE OCENENIA. AKO STE TO VNÍMALI? SNAŽILI STE SA VŽDY BYŤ MEDZI NAJLEPŠÍMI? Nie, pre študentov VŠMU je hlavnou povinnosťou urobiť film. V prvom ročníku sme urobili okolo 22 cvičení v druhom to bolo menej, v treťom ešte menej. Niektoré z tých filmov sa podarili viac a niektoré menej. Tie, ktoré sa podarili veľmi dobre, škola posielala na rôzne festivaly a tak poberali ocenenia.

Nebola som ani zďaleka jediná, študenti na VŠMU sú na festivaly zvyknutí.

PREČO DOKTORANDÚRA PRÁVE NA PEVŠ? Pozval ma sem môj kolega, s ktorým som spolupracovala na televíznom filme Obhliadka, majster zvuku docent Ján Grečnár. Hovoril, že táto škola je zaujímavá a že by bolo fajn, keby sme sa stretávali pri zmysluplnej práci.

V ČOM SÚ ŠTUDENTI PEVŠ DOBRÍ? Nemajú strach zo života, vedia jazyky, neboja sa cestovať. Mnohí to myslia so školou vážne, sú tvoriví, myslia kreatívne a samostatne.

VYUČUJETE V PRIESTOROCH MEDIÁLNEHO CENTRA. AKO HODNOTÍTE JEHO VYBAVENIE A PRÁCU ŠTUDENTOV? Mediálne centrum je slovenský zážrak. Také technické vybavenie nemá žiadna umelecká škola podobného zamerania. Na VŠMU sme sa vôbec neučili práci v televíznych štúdiách. Keď som tam študovala, žiadne tam totiž nebolo a Slovenská televízia absolútne so školou nespocovala.

NAPRIEK TOMU STE UŽ NATOČILI TRI CELOVEČERNÉ FILMY.

Ale ani jeden v televíznych štúdiách.

ZAÚJÍMA MA LEGENDA O LIETAJÚCOM CYPRIÁNOVI. TENTO HISTORICKÝ FILM BOL HODNOTENÝ VEĽMI POZITÍVNE. AKO HO SPÄTNE VNÍMATE? BOLO TO TO, ČO VÁS VYSTRELILO? Slovenský film neexistuje, lebo nemá diváka. Mladá slovenská kinematografia dosahuje európske parametre, ale Slováci to nevedia, lebo nezdvihnú zadok a nejdú do kina. Cyprián bol môj prvý celovečerný film a stal sa zážrak, lebo naň prišlo do kina 60 000 ľudí.

PRE POSTAVU CYPRIÁNA STE SI ZVOLILI DNES UŽ DOBRE ZNÁMEHO MARKA IGONDU. VYBRALI STE SI HO AJ DO SVOJHO NAJNOVŠIEHO FILMU MILUJ MA ALEBO ODÍĎ. PREČO PRÁVE ON? Videla som ho vo filme Rozhovor s nepriateľom a pochopila som, že to je môj Cyprián. Potom sme sa stretli, dostal scenár a bolo to.

NAPÍSAI STE SCENÁR K CYPRIÁNOVI, NO K VAŠEJ NOVINKE MILUJ MA ALEBO ODÍĎ UŽ NIE. Miluj ma alebo odíď nie je môj príbeh. Dostala som ho ako štandardnú pracovnú ponuku. Prišiel mi poštou scenár s prosbou prečítajte si a povedzte áno alebo nie.

KTO JE MARIANA ČENGEL SOLČANSKÁ

Režisérka, scenáristka a spisovateľka Mariana Čengel Solčanská pochádza z Nitry, kde vyštudovala na Filozofickej fakulte Univerzity Konštantína Filozofa politológiu a kulturológiu. Ročnú stáž absolvovala na Karlovej univerzite v Prahe. Po obhájení rigorózneho práce na FiF UKF úspešne ukončila aj štúdium na Filmovej a televíznej fakulte VŠMU v Bratislave. Na PEVŠ študuje na dennom doktorandskom stupni a vyučuje dejiny európskej kultúry. Ako režisérka debutovala v roku 2010 dvomi snímkami – televíznou drámou Obhliadka a historickým románom O lietajúcom Cypriánovi. Oba filmy boli ocenené najstaršou slovenskou filmovou cenou Igric. Príbeh o Cypriánovi Čengel Solčanská dopovedala v knižnom vydaní s rovnomeným názvom a stal sa bestsellerom. Jej ďalší celovečerný film Miluj ma alebo odíď mal premiéru v januári a zožal veľký úspech.

V OBOCH FILMOCH LEGENDA O LIETAJÚCOM CYPRIÁNOVI AJ MILUJ MA ALEBO ODÍĎ STE SPOLUPRACOVALI SO ZUZANOU SMATANOVOU. BOLA VÁM PONÚKNUTÁ AKO MOŽNOSŤ, ALEBO VY SAMA STE SI JU VYBRALI? Režisér o tom veľmi nerozhoduje. To je záležitosť PR. Keď je film hotový, dostane ho PR agentúra, ktorá sa ho snaží spropagovať najlepšie ako vie, v rámci finančných možností, ktoré má k dispozícii. Jednou z účinných možností propagácie je spojiť pieseň s filmom. Nie je za tým nič hlbšie. Je to legitímna kampaň na film.

ČIŽE PROBLÉMOM V DNEŠNEJ KINEMATOGRAFII AKO TAKEJ... ... sú iba peniaze.

LEGENDA O LIETAJÚCOM CYPRIÁNOVI SA STALA KNIŽNÝM BESTSELLEROM. BOLA TOTIEŽ TO SÚČASŤ PR? Nie, to bola moja snaha dopovedať film a všetko, čo sa doň nevmestilo. Viete, film má hodinu a pol a to všetko, čo som mala v sebe, by sa doň nezmestilo.

NECHCELI STE PRÍBEH DOPOVEDAŤ VO FILMOVOM SPRACOVANÍ? Pravdaže by som bola rada, keby

som mohla natočiť všetky scény v románe. Aj tie, ako putuje s bratom po Európe, davové scény, ako ich naháňajú v preľudnených uličkách a ako katolíci prenasledujú protestantov. Dajte mi peniaze.

ČIŽE PROBLÉMOM V DNEŠNEJ KINEMATOGRAFII AKO TAKEJ... ... sú iba peniaze.

MYSLÍTE, ŽE KEBY BOLI FINANCIIE, TOČILI BY SA NA SLOVENSKU KVALITNÉ FILMY? Točilo by sa ich viac a nejaké percento z toho by bolo kvalitné, ale myslím si, že na Slovensku sa točia veľmi kvalitné filmy. Posledných päť rokov určite. Vydali by ste to, keby ste na všetky chodili do kina.

KTO ZO SÚČASNÝCH SLOVENSKÝCH REŽISÉROV JE VAŠOU MOTIVÁCIU? Moji učitelia. Martin Šulík, Stano Párnický, Miloslav Luther. Teraz navyše vyrastá nová generácia režisérov a ja si všetkých veľmi vážim. Robíme zázraky na poč-

kanie. Lebo zatiaľ, čo v Amerike točia film 90 dní a viac, my ich točíme neraz za 15 dní, v otrasných realizačných podmienkach. Keby dal niekto také podmienky Spielbergovi, chytil by sa za hlavu a poslal producenta na psychiatriu. Film Obhliadka som točila 12 dní. To nie je normálne. Norma totiž hovorí, že tri minúty výsledného filmu sa musia točiť minimálne jeden deň. Takže 90 minútový film sa má točiť aspoň 30 dní. Ja som natočila za jeden deň 7 minút výsledného filmu. Ešte pochybujete, že slovenskí filmári sú dobrí?

FILM MILUJ MA ALEBO ODÍĎ BOL NATOČENÝ ZA 15 DNÍ. VSADILI STE HO DO PROSTREDIA JUŽNEHO SLOVENSKA, KDE STE AJ VYRASTALI. BOL TO CIEĽ NATÁČAŤ FILM V TOMTO PROSTREDÍ? Bol to absolútne cieľ. Pôvodný scenár bol síce napísaný pre Záhorie, ale to vôbec nepoznám. Nemám k nemu žiaden vzťah. Nemôžem točiť nič, čo som nemám vzťah. Takže som chytila

MEDIÁLNE CENTRUM JE SLOVENSKÝ ZÁZRAK. TAKÉ TECHNICKÉ VYBAVENIE NEMÁ ŽIADNA UMELECKÁ ŠKOLA PODOBNÉHO ZAMERANIA

príbeh a presunula som ho tam, kde som doma.

AKO VNÍMATE SVOJICH HERCOV? Ako hlinu. Materiál, z ktorého stvorím svet. Mám ich rada. Nemôžete byť s niekým celé dni na plci a neznášať sa. My nerobíme tovar, ale umenie. Viete, to je zvláštne... myslím, že Antoine de Saint Exupéry raz povedal: „Dajte ľuďom korisť a pobijú sa o ňu a dajte im spoločné dielo a všetci začnú pracovať pre spoločnú vec.“ Na filme je fascinujúce to, že je to kolektívne dielo. Ľudia, ktorí v podstate nemajú nič spoločné sa stretnú a vyrábajú niečo, čo má priniesť radosť a nádej v lepšom svete.

EŠTE DOVOĽTE POSLEDNÚ OTÁZKU. NARODILI STE SA 14. FEBRUÁRA – NA VALENTÍNA. OVPLYVNIL VÁS TENTO DÁTUM? Mám šťastie v láske a nikdy som nič nevyhrala.

STÁŽUJ V EURÓPE

TEXT: SABINA MÁSOVÁ
FOTO: ARCHÍV

HOVORÍ SA, ŽE ERASMU SA MÔŽE ŠTUDENT ZÚČASTNIŤ LEN RAZ ZA SVOJ ŠTUDENTSKÝ ŽIVOT, ALE NIE JE TO CELKOM PRAVDA. PROGRAM ERASMUS PONÚKA OKREM ŠTÚDIA NA ZAHRANIČNEJ UNIVERZITE AJ MOŽNOSŤ PRACOVNEJ STÁŽE.

Stáž môžete absolvovať vo firmách v rámci Európskej únie. Financovanie stáže funguje rovnako, ako pri Erasmus pobyte – grantom. Stačí len kontaktovať svojho Erasmus koordinátora, nájsť si na základe vlastnej iniciatívy vhodnú firmu v zahraničí, vybaviť si potrebné dokumenty a môžete to byť práve vy, kto na stáž vycestuje. Kým väčšinu náležitostí ohľadom Erasmus pobytu za vás vyrieši univerzita, stáž je o vlastnej iniciatíve, snahe a šikovnosti. Erasmus stáže sú u nás málo využívané, pretože mnoho študentov sa zľakne úvodného vybavovania. Prejst' si touto fázou sa však oplatí, pretože do budúceho zamestnania získate množstvo výhod a cenných skúseností. Oproti nim sa budú zdať prvotné prekážky zanedbateľné.

ODRAZOVÝ MOST DO ZAMESTNANIA Pracovná stáž má veľký vplyv pre budúcu profesionálnu kariéru. Získate jazykové znalosti vo vašom odbore a na rozdiel od väčšiny spolužiakov budete mať reálnu prax v zahraničí. Zamestnávateľ vás bude motivovať a zároveň vy budete motiváciou,

pretože prinesiete do pracovného prostredia iný pohľad vďaka „inému mravu a inému kraju“. Okrem skúseností si rozšírite aj životopis. Existuje reálna možnosť, že si vás tam nechajú a začnete nový život v zahraničí. Až 86 % absolventov stáže potvrdilo, že pri uchádzaní sa o zamestnanie mala stáž pre nich pozitívny prínos.

PROCES VYBAVOVANIA

Na začiatku procesu vybavovania stáže je potrebné zísť za Erasmus koordinátorom vašej fakulty. Tá vám môže ponúknuť spoločnosť, s ktorou má zmluvu alebo si firmu nájdete sami. Väčšinou si firmy vyhľadávajú a oslovujete sami. Ako podotkla koordinátorka Erasmus Radka Sabová „Výber firiem je riadený koordinátorom, aby sa naozaj nestalo, že študent bude len nosičom kávy“. Potom, čo vás firma prijme, potrebujete zísť opäť za koordinátorom, s ktorým budete riešiť grant. „Výška grantu sa líši od krajiny,“ uvádza koordinátorka Erasmu Sabová. Tieto financie sú však rozvrhnuté tak, aby pri bežnom hospodárení (cestovanie, ubytovanie, strava) postačovali.

ČO TREBA VEDIEŤ

Pred odchodom musíte podpísať zmluvu medzi študentom, vybranou spoločnosťou a školou. Súčasťou je aj Training Agreement, kde sú uvedené práva, povinnosti a zaručenie kvality stáže. Zároveň presne definovaná pracovná náplň. Počas stáže budete mať prideleného aj mentora, ktorý sa vám bude venovať. Organizácia, v ktorej sa absolvuje stáž, nie je povinná hradiť ubytovanie alebo stravu, niektoré však zabezpečujú aj to. Dôkladne sa informujte u budúceho zamestnávateľa aj o týchto možnostiach. „Minimálna a zároveň maximálna dĺžka na našej škole sú tri mesiace,“ vysvetľuje koordinátorka Erasmu Radka Sabová. Keďže podmienkou je status študenta, budete mať počas stáže individuálny študijný plán. V projekte Erasmus internship je zapojených až 31 krajín. Spoločnosti, kde je možné stáž absolvovať, sú neziskové organizácie, živnostníci, stredné, malé a veľké podniky. „Stáž však nie je možné absolvovať v európskych inštitúciách, ambasádach alebo na konzulátoch domovských krajín,“ dodáva na záver Sabová.

VÝHODY ERASMUS STÁŽE:

- Zlepšenie znalosti cudzieho jazyka
- Prehĺbenie odbornej terminológie v cudzom jazyku
- Skúsenosť s prácou v inej krajine vo vašom odbore
- Pracovné kontakty v zahraničí
- Referencie pre budúce zamestnanie
- Prax do budúceho zamestnania
- Zvýšené šance a pracovnom trhu

UŽITOČNÉ LINKY:

www.jobs.euractiv.com
www.internships.com
web.saaic.sk

TEXT: NIKA MIČECHOVÁ
FOTO: ARCHÍV

STÁŽ MÁ LEN PLUSY

ZUZANA POSPECHOVÁ SVOJE LETO PO BAKALÁRSKÝCH ŠTÁTNICIACH STRÁVILA V MESTE PORTOROŽ, V SLOVINSKU. V KANCELÁRII EMUNI UNIVERSITY, S VÝHLADOM NA SLNEČNÉ MORE ALE ČAS NA VYLOŽENÉ NOHY NA STOLE NEBOL. PO RÝCHLOKURZE ÚČTOVNÍCKEJ SLOVINČINY SI VYSKÚŠALA TEÓRIU NAUČENÚ NA FAKULTE EKONOMIE A PODNIKANIA V PRAXI. NA SLOVO „RAČUN“ – FAKTÚRA NIKDY NEZABUDNE.

AKO HODNOTÍŠ SVOJU ERASMUS STÁŽ?

Vysoko pozitívne. Je to skvelá skúsenosť pre každého študenta, ktorý ovláda aspoň jeden svetový jazyk a má záujem v budúcnosti pracovať na medzinárodnej pôde.

AKÝ PRÍNOS STÁŽ PRE TEBA MALA?

V prvom rade som získala nových priateľov, s ktorými sme dodnes v kontakte. Stretla som množstvo nových ľudí, ktorí mi otvorili nové obzory a vďaka nim som sa naučila pozeráť sa na veci z iného uhla pohľadu. Mala som možnosť zistiť, aké je to pracovať s ľuďmi z rôznych krajín a odlišnými mentalitami. Každý deň som musela používať angličtinu, čo mi nepochybne pomohlo zlepšiť moju slovnú zásobu. Cez víkendy sme chodili na rôzne výlety,

keďže sme boli blízko hraníc, mali sme možnosť navštíviť aj okolité štáty. Čiže prínosov bolo naozaj viac než dosť po každej stránke.

POZERAJÚ SA NA TEBA ZAMESTNÁVATELIA INAK?

Určite to hodnotia ako plus, najmä zahraničné firmy. No pravdupovediac nemyslím si, že by sa na mňa pozerali inak, skôr to berú ako dôkaz toho, že sa dorozumiem vo svojom odbore po anglicky. Ale vždy to závisí od zamestnávateľa.

AKO SI SA K STÁŽI DOSTALA A ČO SI PRE TO MUSELA UROBIŤ?

Ponuku som našla na školskej stránke a neváhala som ani minútu. Jediné, čo som musela spraviť, bolo napísať motivačný list s odôvodnením, prečo chcem ísť na stáž a prečo som práve ja

vhodný kandidát na danú pozíciu a poslať to spolu so životopisom na ich adresu.

AKO SI RIEŠILA ŠKOLU?

Našťastie som stáž absolvovala v lete, takže som nemusela riešiť školu vôbec.

PREČO SI UPREDNOSTNILA STÁŽ PRED ERASMUS ŠTUDIJNÝM POBYTOM?

Pre budúcnosť má pre mňa pracovná stáž väčší význam ako študijný pobyt. Nie je ľahké nájsť si v zahraničí stáž a ešte k tomu iba na tri mesiace. Toto bola skvelá príležitosť, ktorú mi navyše ponúkala naša škola. Určite by som chcela ďalší rok využiť aj možnosť ísť na Erasmus štúdium, aby to som vedela porovnať.

NIE JE ĽAHKÉ NÁJSŤ SI V ZAHRAŇIČÍ STÁŽ A EŠTE K TOMU IBA NA TRI MESIACE. TOTO BOLA SKVELÁ PRÍLEŽITOSŤ, KTORÚ MI NAVYŠE PONÚKALA NAŠA ŠKOLA.

OSOBNOSŤ ROKA: ÚSPECH MÁM RÁD

NEPOTREBOVAL AKADEMICKÝ TITUL, STAČILA VLASTNÁ ŠIKOVNOSŤ A HODINY USILOVNEJ PRÁCE. DVADSAŤROČNÝ ŠTUDENT FAKULTY PRÁVA PANEURÓPSKEJ VYSOKEJ ŠKOLY, KTORÉHO VEREJNOSŤ ZVOLILA ZA ŠTUDENTSKÚ OSOBNOSŤ ROKA - VÍTAZ CENY HOSPODÁRSKÝCH NOVÍN PETER PLACHÝ.

AKO SI SA DOZVEDEL O NOMINÁCII?
Správu o nominácii mi oznámil prodekan, zastihla ma na Islande. Absolútne som to nečakal.

VEDEL SI, ZA ČO ŤA ŠKOLA NOMINOVALA?

Najlepšie by odpovedal dekanát. Chvilu som však nad tým uvažoval. (smiech) Pravdepodobne išlo o reprezentáciu fakulty v Amerike, Hongkongu a na letnej škole.

AKÉ BOLI TVOJE PRVÉ DOJMY?

Radosť, hrdosť a zadostučinenie za rok tvrdej práce. Uvedomil som si, že všetky aktivity a reprezentácia školy mali zmysel.

O NOMINÁCII SI INFORMOVAL PRIATEĽOV NA FACEBOOKU.

Bola to spontánna reakcia. Napadlo mi, že inak sa moji priatelia nemajú ako o nominácii dozve-

diť. Bol som teda rád, že aj vďaka Facebooku mi v anke- te pribudlo zopár hlasov. (úsmev)

JE ZÍSKANIE CENY NIEČÍM, ČO ŤA MOTIVUJE DO BUDÚCNA?

Nepochybne. Dodalo mi to ďalšiu energiu, aby som na sebe aj naďalej tvrdo pracoval.

AKO ĎALEJ PLÁNUJEŠ BUDOVAŤ SVOJU KARIÉRU? JE TO O ODLÍŠENÍ SA OD VÄČŠINY?

Nikdy som nerozumel klišé „odlí- šiť sa od väčšiny, vystúpiť z radu“. Ak som mal voľný čas počas štú- dia, tak som sa ho snažil využiť. Nepozeral som telku alebo nebol toľko na Facebooku. (smiech) Snažil som sa hľadať možnosti, ako veci urobiť čo najlepšie a ako najefektívnejšie využiť svoj čas.

AKO TEDA VYZERÁ TVOJ DEŇ V PL- NOM NASADENÍ?

Neskôr ako o siedmej ráno nemá zmysel vstávať. Musia prísť novi- ny, či už slovenské, alebo české. Okolo deviatej sa človeku zapne rozum, najviac teda pracujem doobeda. Ak sa píše písomné memorandum, tak tento čas ve- nujem rešerše. Poobede zvyčaj- ne hľadám judikatúru, pracujem s databázou súdnych rozhodnu- tí. Rozhodnutia majú niekoľko strán, sú zväčša komplikované a vy pritom hľadáte iba jednu vec, pár slov alebo viet, ktoré by ste mohli použiť.

VO VOĽNOM ČASE ČÍTAŠ PRÁVNE ČASOPISY.

Keďže mám veľmi málo praktic- kých vedomostí, jediná mož- nosť je vyčítať veci z literatúry. Najlepšia cesta je nepracovať iba

s jedným právom, ale snažiť sa dostať do všetkého. Na Erasme som profesorom povedal, že ak nám dajú nejaký prípad, tak mi bude jedno, z ktorého právne- ho odvetvia bude. Základné vedomosti mám, no i tak vždy začínate na nule. Všetko si však vieš nájsť.

ZIMNÝ SEMESTER SI STRÁVIL NA ERASME NA ISLANDE...

Univerzita bola kvalitná. No môžem povedať, že tak ako mi Erasmus dal veľa po odbornej stránke, ešte viac ma obohatil o tú ľudskú.

AKO?

Naučil som sa variť. (smiech) A ešte aj prať.

AKÝ KOLEKTÍV ŤA TAM ZASTIHOL?

Stretol som napríklad sloven-

ských študentov z Anglicka, žil som však s ôsmimi ľuďmi. Človek sa naučí prispôbiť.

A ĎALŠIE PLÁNY?

Skončiť školu s čo najlepšimi známkami. Aby som mohol ne- skôr študovať v zahraničí a aby zamestnávateľ videl, že nie som hlúpy. (úsmev) Chcem sa ďalej angažovať aj v medziná- rodných aktivitách, ktoré škola organizuje, začínam sa rozhliadať po stážach a po práci. A začať sa odborne profilovať.

VIEŠ SI PREDSTAVIŤ JEDNÉHO DŇA AJ POLITICKÚ KARIÉRU?

Chcel by som byť prezident. (smiech)

...HLAVA ŠTÁTU?

Nevylučujem to... (smiech) No te- raz vážne. Ak budem mať pocit,

NEPRIHLÁSIL SOM SA DO SÚŤAŽÍ PRETO, ŽE BY SOM CHCEL LEN SILOU MOCOU BYŤ V NEJAKEJ SÚŤAŽI, ALE S VEDOMÍM, ŽE SA POKÚSIM ODVIESŤ LEPŠIU PRÁCU AKO NIEKTO INÝ A DAŤ TOMU VIAC

TEXT: ADAM ŠEBESTA
FOTO: TOMÁŠ SCHILLER

KTO JE PETER PLACHÝ (1992)?

Štúdium strednej školy ukončil s vyznamenaním. Študent tretieho ročníka bakalárskeho štúdia na Fakulte práva Paneurópskej vysokej školy, ktorý sa predstavil na viacerých medzinárodných právnych súťažiach. V roku 2011 sa ako devätnásťročný zúčastnil renomovaného simulovaného sporu JESSUP vo Washingtone. Fakultu reprezentoval na letnej škole NICLAS, neskôr získal ako člen tímu v simulovanej obchodnej arbitráži v Hongkongu tretie miesto a v mediácii obsadil s tímom prvú priečku. Odborne sa zaujíma o medzinárodné a európske právo. Vo voľnom čase hrá volejbal a číta právnu literatúru.

ČO JE CENA HOSPODÁRSKÝCH NOVÍN?

Cenu verejnosti na základe internetového hlasovania odovzdáva každoročne ekonomický denník Hospodárske noviny jednému z nominantov súťaže Študentská osobnosť roka. Na základe hlasovania verejnosti je zvolený kandidát z 11 kategórií rôznych študijných smerov. Projekt sa uskutočňuje pod záštitou prezidenta SR a odbornou garanciou Slovenskej akadémie vied. Cieľom súťaže je motivovať študentov slovenských vysokých škôl k výnimočným výkonom, zároveň oceniť ich talent, múdrosť a cieľavedomosť, predstaviť ich širokej verejnosti a umožniť im presadiť sa doma aj v zahraničí.

ZMENIL BY SI NIEČO NA SYSTÉME VÝUČBY?

Často mám pocit, že sa príliš zameriavame na memorovanie faktov. Na druhej strane vnímam, že škola vyvíja úsilie, aby sme pracovali s prípadmi, so skutkovou podstatou, sub- sumovali fakty pod zákonné predpisy a obhajovali vlastné názory. Myslím si, že toto je tá správna cesta.

SLOVENSKO NEDÁVNO PREHRALO V ARBITRÁŽNYCH SPOROCH MILIÓ- NY EUR. OBHAJOVAL BY SI NAŠU KRAJINU V TÝCHTO PROCESOCH?

Určite. Ako občan štátu by som vždy hájil záujmy Slovenska.

AKO REAGOVALO OKOLIE NA TVOJU VÝHRU? ZAZNAMENAL SI AJ ZÁVISŤ, NEPRAJNOSŤ? NIE JE SLOVENSKO POZNAČENÉ „KULTOM PRIEMER-

NOSTI?

Čakal som oveľa negatívnejšiu reakciu, najmä na internete. Do- teraz som však žiadnu zlú odo- zvu nezažil. Ľudia mi gratulovali, dokonca aj zahraniční priate- lia, kolegovia z letnej školy...

JE PRE TEBA STÚPAJÚCA TENDENCIA ÚSPECHOV PRIRODZENÁ VEC?

Myslím si, že to bol až nepri- rodzený rast. Z priemerného študenta s priemerom 1,6 som odrazu stál vo Washingtone a re- prezentoval školu. Bolo to celé, tak povediac z roka na rok...

CÍTIL SI, ŽE ZOSTAŤ V PRIEMERE NESTAČÍ?

Vždy som chcel byť úspešný. Robím rád to, čo ma baví. Úspech mám rád. (úsmev)

SME ŽONGLÉRI S ČASOM

TEXT: LENKA LIPTÁKOVÁ, NIKA MIČECHOVÁ | FOTO: NIKA MIČECHOVÁ, ARCHÍV

TOMÁŠ KOVAL, FAKULTA PRÁVA

KDE PRACUJEŠ? ČO ROBÍŠ? TVOJA POZÍCIA?

Pracujem na právnom oddelení v stavebnej spoločnosti Eiffage Construction Slovenská republika, s.r.o., ktorá je členom francúzskej stavebnej skupiny Eiffage. Náplňou mojej práce je riešenie každodenných právnych záležitostí, ktoré v stavebnej spoločnosti vznikajú.

AKO SI SA K TOMU DOSTAL A KEDY?

K práci som sa dostal po prvom semestri na vysokej škole. Začínal som ako asistent právnika, kde som riešil iba administratívne záležitosti. Mojou ambíciou bolo dostať sa vyššie, takže som sa snažil venovať práci čo najviac času, aby som sa čím viac naučil. Jedného dňa som dostal príležitosť ukázať, čo viem a tú som využil. Vďaka dôvere môjho nadriadeného môžem momentálne plne ovplyvňovať obsah dokumentov pripravovaných na právnom oddelení až do ich konečnej podoby.

PRÁCA A ŠTÚDIUM – AKO SPOLU SÚVISIA?

Škola mi síce vie poskytnúť kvalitné teoretické základy, no praktické skúsenosti, ktoré získavam vďaka svojej práci sú nenahraditeľné. Študenti, ktorí sa počas štúdia venujú iba škole síce môžu dobre poznať zákony, avšak podľa mňa nie je dobrý právnik ten, ktorý vie zákony citovať, ale ten, ktorý ich vie prakticky využiť.

AKO NARAZ ZVLÁDAŠ PRÁCU A ŠKOLU?

Sklíbiť prácu so školou je niekedy, najmä počas skúškového, veľmi náročné. Keďže pracujem na plný úväzok, učiť sa väčšinou môžem iba večer, alebo cez víkendy. Síce s deficitom spánku, ale dá sa to zvládnuť (smiech). Často mi pri učení pomáhajú aj moje praktické skúsenosti.

ZOSTÁVA TI POPRI PRÁCI AJ VOĽNÝ ČAS? AKO HO NAJRADŠEJ TRÁVIŠ?

Voľného času je nedostatok. Ak si už nejaký nájdem, tak sa ako člen Paneurópskej únie na Slovensku venujem aktivitám mládežníckej zložky - Paneurópskej mládeže. Inak sa snažím čo najviac času venovať priateľke, kamarátom a aktívnemu oddychu.

LUCIA TRUCHANOVÁ, FAKULTA MASMÉDIÍ

KDE PRACUJEŠ? ČO ROBÍŠ? TVOJA POZÍCIA?

Pracujem v malom rádiu Beta v Prievidzi ako moderátorka spravodajských a publicistických relácií. Počas relácie mám na starosti aj techniku, tak je to väčšia zábava. Zároveň pracujem v Hospodárskych novinách, kde píšem krátke správy pre printovú časť novín a aj pre online stránku.

AKO SI SA K TOMU DOSTALA A KEDY?

V rádiu pracujem pol roka. Začala som v lete. V Hospodárskych novinách pracujem od novembra. Dostala som sa ku práci náhodne. Brigádovať som v reštaurácii a môj hlas v telefóne sa páčil šéfovi vysielania. Zavolali ma na mikrofónové skúšky a som tam doteraz. Čo sa týka novín, dostala som echo o voľnej pozícii a poslala som životopis. Ani som to nebrala vážne a oboje vyšlo.

PRÁCA A ŠTÚDIUM – AKO SPOLU SÚVISIA?

Každé ráno si cvičím hlas prostredníctvom hlasových cvičení, ktoré sme v prvom ročníku tak neznášali. Prax, ktorá je v ateliéroch, mi pomohla ľahšie sa zbaviť strachu zo živého vysielania a etablovať sa. Hlavne mi spadli ružové okuliare. V skutočnosti je to oveľa ťažšie ako náš predmet. Pomáhajú mi vedomosti ohľadom žánrov a techniky. V škole zase zvládam oveľa ľahšie praktickú stránku predmetu a dokážem pri tvorbe predvídať možné komplikácie.

AKO NARAZ ZVLÁDAŠ PRÁCU A ŠKOLU?

Občas sama neviem, či zvládam (smiech). Som taký žonglér s časom. Nie je to o tom, ako loptičky chytám, ale ako vysoko ich vyhodím. Robím veci dopredu a plánujem. Pondelok, utorok, som v novinách a víkendy trávim v rádiu. Samozrejme rátam s tým, že veci nemusia vyjsť a občas ich hasím na poslednú chvíľu. Zatiaľ to funguje.

ZOSTÁVA TI POPRI PRÁCI AJ VOĽNÝ ČAS? AKO HO NAJRADŠEJ TRÁVIŠ?

Podľa nálady. Rada vybehnem von s priateľmi alebo na dobrý koncert. Tiež si občas rada pozriem film s priateľom doma pri chutnom jedle. Úplný luxus je však dobre sa vyspať.

VEDOMOSTI NESTAČIA. DÔLEŽITÁ JE NAJMA PRAX Z ODBORU, KTORÝ ŠTUDUJÚ. VOĽNÉHO ČASU MAJÚ POMENEJ, DOPREDU PLÁNUJÚ, NIEKEDY HASIA PROBLÉMY NA POSLEDNÚ CHVÍĽU, NO INAK SÚ TO ÚPLNE NORMÁLNI VYSOKOŠKOLÁCI. NAŠLI SME PRE VÁS ŠTYROCH INICIATÍVNYCH ŠTUDENTOV, KTORÍ DOKÁŽU SKLÍBIŤ NÁROČNÉ SKÚŠKOVÉ S PRÁCOU.

TOMÁŠ MATÚŠEK, FAKULTA INFORMATIKY

KDE PRACUJEŠ? ČO ROBÍŠ? TVOJA POZÍCIA?

Pracujem v ING Bank na pozícii IT. Mojou úlohou je zabezpečenie denného chodu banky, rutinné operácie, vykonávanie operácií pre zahraničné pobočky banky, samostatná vývojová činnosť skript a iných programov, ktoré urýchľujú operácie. Taktiež som podpora pre užívateľov v rámci banky, keď si nevedia dať rady s počítačom alebo softvérom.

AKO SI SA K TOMU DOSTAL A KEDY?

Dostal som informáciu od známeho, ktorý tam pracoval v minulosti, že zhŕňajú nových ľudí. Poslal som životopis, pozvali ma na pohovor a prijali. Pracujem tam takmer dva roky.

PRÁCA A ŠTÚDIUM – AKO SPOLU SÚVISIA?

Je to výborný štart do kariéry, pretože sa stretávam a pracujem s technológiami, ktoré sa reálne používajú a naučil som sa začleniť do pracovného života. Mám určite dobrú prax a výhodu pred ľuďmi, ktorí nepracujú. Okrem toho je to spoločnosť známa na trhu. Škola mi dala v podstate IT základ, naučiť sa samostatne myslieť a riešiť problémy, ale programovanie alebo väčšinu vecí, ktoré sa učíme, som veľmi pri práci nevyužil. Skôr to bolo o naučení sa nových, iných vecí.

AKO NARAZ ZVLÁDAŠ PRÁCU A ŠKOLU?

Keďže moja práca je v istom zmysle flexibilná, dá sa zvládať popri škole. Cez skúškové sa snažím chodiť do roboty menej, cez rok tak veľa, ako sa dá. V priemere je to okolo sto hodín mesačne.

ZOSTÁVA TI POPRI PRÁCI AJ VOĽNÝ ČAS? AKO HO NAJRADŠEJ TRÁVIŠ?

Buď doma relaxujem, alebo som s priateľkou. Rád chodím na chaty, opekačky, grilovačky. Ak mám voľný víkend, zájdem s kamarátmi do hôr na túru. V lete sa vozím na motorke, hrávam rekreačne futbal, v zime lyžujem, korčuľujem... tak ako každý iný študent.

BARBORA NOVOTNÁ, FAKULTA EKONÓMIE A PODNIKANIA

KDE PRACUJEŠ? ČO ROBÍŠ? TVOJA POZÍCIA?

Pracujem v Slovenskej sporiteľni na oddelení Úverového rizika firiem – divízia úverová a kolaterálna dokumentácia. Zjednodušene povedané, naše oddelenie sa zaoberá prípravou úverovej dokumentácie, ako sú napríklad úverové zmluvy, dodatky k zmluvám, úverové návrhy pre korporátnych klientov banky. Ako študentka sa zatiaľ podieľam na príprave menej zložitých dokumentov.

AKO SI SA K TOMU DOSTALA A KEDY?

Prácu som si začala intenzívne hľadať vo štvrtom ročníku, hneď po mojom návrate z Erasmu vo Francúzsku. Zaujímala som sa najmä o pracovné pozície v oblasti bankovníctva a financií vo veľkých spoločnostiach. Možnosť pracovať v banke prišla v apríli minulého roku po úspešnom absolvovaní pohovoru.

PRÁCA A ŠTÚDIUM – AKO SPOLU SÚVISIA?

Moja práca súvisí so štúdiom veľmi úzko, dokonca s mojou diplomovou a bakalárskou prácou. Bakalársku prácu som písala na tému kreditné, respektíve úverové riziko v banke, vtedy som však vôbec nevedela, že raz budem pracovať na oddelení úverového rizika. Téma ma oslovila natoľko, že som sa rozhodla tejto problematike venovať aj v diplomovej práci s názvom Finančné riziká v bankovníctve. V banke som mala možnosť spoznať skvelých odborníkov, ktorí mi vedľa poskytnúť cenné rady.

AKO NARAZ ZVLÁDAŠ PRÁCU A ŠKOLU?

Naučila som sa všetko podrobne a dopredu plánovať. Na každý predmet a každú skúšku mám vyhradený určitý počet dní a hodín, ktorý nesmiem presiahnuť, lebo by som sa nestíhala naučiť na iný predmet, prípadne by som nestíhala prácu. Plán dodržiavam, a preto zvládam povinnosti tak, ako mám.

ZOSTÁVA TI POPRI PRÁCI AJ VOĽNÝ ČAS? AKO HO NAJRADŠEJ TRÁVIŠ?

Žiaľ, popri štúdiu piateho ročníka a práci mi ostáva veľmi málo voľného času. Využívam ho najmä na chvíle s rodinou a priateľmi. Najradšej však cestujem, spoznávam nové miesta a fotím. Po štátniciach plánujem niečo veľké, buď cestu do Peru, alebo do južného Francúzska a Barcelony.

FASHION HOCHZEIT

TEXT: LUCIA MAKOVÁ
FOTO: ARCHÍV K.M.

ZU ZWEIT
Netz mit Steckblume
von das weddings,
€ 240,-. Kleid von
Sposa Toscana,
€ 1.990,-. Hand-
schuhe von Derby,
€ 44,-. Ohrstecker von
Oliver Heemeyer,
Preis auf Anfrage.

PRODUKTION & TEXT: CLARA
BÍLEK; FOTOS: LUKAS
SPITALER; MODELS: LAUREN
P. / PLACE MODELS UNID
KAROL / PH MODELS;
MAKE-UP & HAARE: BRIGIT
FUCHS; STYLING: ANGELIKA
KÖNIGSEDER / MAKING OF.

KRÁSAVEC S PEKNÝM ÚSMEVOM

JEHO TVÁR SA VÁM MÔŽE ZDAŤ ZNÁMA. NIELEN Z PRIESTOROV PEVŠ, ALE AJ Z BILBORDOV, ČASOPISOV ČI Z TELEVÍZNYCH REKLÁM. V NOVEMBRI MINULÉHO ROKU SA MU PODARIL PRIAM HUSÁRSKY KÚSOK, KEĎ BOL AKO JEDINÝ SLOVÁK VYSLANÝ NA SVETOVÚ MODELINGOVÚ SÚŤAŽ MANHUNT 2012 DO BANGKOKU. PREDSTAVUJEME KAROLA MALÉHO, ŠTUDENTA 5. ROČNÍKA FAKULTY MASMÉDIÍ.

KARIÉRA MODELA JE NA PÁR ROKOV, NIE NA CELÝ ŽIVOT
A JA SA SNAŽÍM MYSLIEŤ DO BUDÚCNOSTI.

PREČO SI SA ROZHODOL PRE ŠTÚ-
DIUM NA PEVŠ?

Chcel som sa uberať ekonomic-
kým smerom. Jednou z alter-
natív bola Paneurópska vysoká
škola, ktorá ponúka štúdium
ekonómie. Porovnával som ju aj
s ďalšími verejnými a súkromný-
mi školami. Rozhodol som sa pre
PEVŠ, lebo na túto školu som mal
veľmi dobré referencie. Aj keď
je to mladá škola, má kvalitných
pedagógov.

NEŠKÔR SI TU ZAČAL ŠTUDOVAŤ AJ
MASMEDIÁLNU A MARKETINGOVÚ
KOMUNIKÁCIU NA MAGISTERSKOM
STUPNI. PREČO TÁTO KOMBINÁCIA?

Ekonómia, masmédiá a marke-
ting sa často dopĺňajú. Myslel
som si, že je to pre mňa dobrá
voľba. Škola sa mi overila, a po
štyroch rokoch som bol veľmi
spokojný, tak som si povedal:

Prečo nie? Je tu tiež šanca, že pri
paralelnom štúdiu platí štu-
dent polovičné školné na jeden
z odborov. Navyše sa pohybu-
jem v oblasti reklamy ako herec
a myslím, že mi to môže do
budúca v kariére len pomôcť.

MÁM INFORMÁCIU, ŽE SI CELKOM
HLAVIČKA. ČO JE NA TOM PRAVDY?

V prvom ročníku som dostal
štipendium za dobrý prospech.
V ďalších ročníkoch som mal tiež
veľmi dobrý priemer, aj keď sa mi
už štipendium nepodarilo získať,
ale aj bakalárske, aj magisterské
štátnice som skončil s vyzname-
naním. Verím, že aj tento posled-
ný ročník na druhom odbore sa
mi podarí ukončiť s takým istým
výsledkom.

PREČO SI SA DAL NA DRÁHU MO-
DELA?

Bola to náhoda. Od detstva som
hrával futbal a bol by som to
robil dodnes, no môj zdravotný
stav sa skomplikoval. Dodnes
som absolvoval sedem operácií
kolena. Keď som išiel z jedného
zápasu, na ulici ma odchytil istý
španielsky fotograf. Dokonca učí
na našej škole. Volá sa Jorge Juan
de Reval, a učí na našej škole špa-
nielčinu. Spravili sme pár fotiek,
ktoré mi pomohol rozposlať do
modelingových a kastingových
agentúr. Následne ma začali vo-
lať na kastingy, reklamy, fotenia.

HOVORÍ SA, ŽE MUŽSKÍ MODELI TO
MAJÚ ŤAŽŠIE AKO ŽENY MODELKY.
AKO VNÍMAŠ TY SVOJU POZÍCIU
V TOMTO BIZNISE? ČÍM MYSLÍŠ,
ŽE SI ZAUJÍMAVÝ?

Je pravda, že chalani to majú
oveľa ťažšie. Jednak je na
Slovensku pre nás modelov

oveľa menej práce, preto sa skôr
pohybujem v reklame. Myslím, že
mojou prednosťou je úsmev, čo
mi už veľa ľudí aj potvrdilo.

V NOVEMBRI SI SA ZÚČASTNIL PRE-
STÍŽNEJ MEDZINÁRODNEJ SÚŤAŽE
MODELOV MANHUNT 2012. PREČO
VYSLALI PRÁVE TEBA?

Bolo to zorganizované dost
narýchlo. Vrátil som sa z Ameriky,
kde som pôsobil štyri mesiace
ako plavčík vo Washingtone.
Ešte tam mi prišiel mail, že sa
koná kasting na Manhunt do
Bangkoku. Spolu nás na kastingu
bolo asi päťdesiat. Do úvahy sa
brali rôzne požiadavky: predchá-
dzajúce skúsenosti so súťažami
kráasy, fotografovaním, modelin-
gom, vystupovanie na verejnosti
v neposlednom rade aj jazykové
znalosti. Zo všetkých uchádzačov
si nakoniec vybrali mňa, čo ma

veľmi potešilo a na základe toho som cestoval do Bangkoku.

TAM SI OSLÁVIL AJ SVOJE NARODENINY...

Áno, doprial som si dve hodiny thajskej masáže a takisto masáž nôh. (úsmev) Chalani ma v ten večer príjemne prekvapili, keď doslova vtrhli do mojej izby a začali mi spievať Happy birthday. Dostal som od nich veľkú zmrzlinu aj so sviečkami. V ten deň som mal aj online rozhovor v Markíze , čo bol pre mňa tiež darček – byť v kontakte so Slovenskom.

V POSLEDNÝCH DVOCH ROKOV SA SÚŤAŽ KONALA V ÁZII A NA POPREDNÝCH PRIEČKACH SA UMIESTŇOVALI MUŽI POCHÁDZAJÚCI Z TOHTO SVETADIELA. MYSLÍŠ SI, ŽE ZAVÁŽI PROSTREDIE?

Musím povedať, že nás tam bolo

veľa v pohode chalanov. Ťažko povedať, kto bol top. Predsa len Ázijčania sú tam doma. Obsadili prvých päť miest a medzi nimi iba jediný Európan. Myslel som si, že to dopadne trochu inak. Porota rozhodla. Napriek tomu som sa snažil robiť čo najviac, aby som zabodoval.

ZÚČASTNIŤ SA MANHUNTU JE NAOZAJ VEĽMI VEĽKÁ SKÚSENOŠť AJ ČO SA MODELINGU TÝKA. KEĎ SI DOBRÝ, ZAHRANIČNÉ AGENTÚRY ŤA OSLOVIA PRE SPOLUPRÁCU. STALO SA TO AJ TEBE?

Po súťaži ma oslovili priamo z Bangkoku. Ponuky som však mal už predtým, ale keďže som chodil do školy, hral som futbal a rozhodol som sa študovať aj ďalší odbor na vysokej škole, preto som zostal tu na Slovensku. Zatiaľ neplánujem nikde takto odcestovať. Kariéra modela je na

pár rokov, nie na celý život a ja sa snažím myslieť do budúcnosti. Na dlhší čas do zahraničia neplánujem ísť.

A TERAZ ÚPRIMNE. TY SÁM SI O SEBE MYSLIŠ, ŽE SI PEKNÝ? (smiech) Tak to je veľmi zákerná otázka. Veľmi nerád sa chválim a nerád o sebe hovorím. Na toto sa asi musíš spýtať iných. Minimálne som možno sympatický ľuďom, ktorí ma doteraz vyberali do reklamných kampaní.

TVOJ OTEC JE KAROL MALÝ – HUDOBNÍK, SPEVÁK, SKLADATEĽ... Tento talent som po ňom, bohužiaľ, nezdedil.

TAKŽE SPOLUPRÁCA OTEC-SYN NEHROZÍ?

Iba ak by to bol súboj profesionál verzus hviezdna rota. A ja by som bol ten z tej hviezdnej roty. Tatko

hráva už od malička, vydal 7 albumov a ďalší je na ceste. Som jeho veľký fanúšik, ale zdedil som po ňom iné vlastnosti ako je vytrvalosť, vôľa a tiež sme obaja hrávali futbal.

NESNAŽIL ŤA NAVNADIŤ ANI NA NEJAKÝ HUDOBNÝ NÁSTROJ?

Môj otec ma nikdy do ničoho nenútil. Vždy stál pri mne a podporil ma v tom, k čomu som inklinoval. A aj keď som hrával futbal, bol môj veľký fanúšik.

SPOMÍNAL SI LETO V AMERIKE.

Mal som poslednú možnosť vycestovať, keďže som skončil denné štúdium. Ešte mi udelili víza. Je to program work and travel, kde si zarobíš peniaze a potom ich môžeš precestovať. Dokopy sme tam boli piati veľmi dobrí kamaráti a bola to super skúsenosť.

NETRADIČNÁ MAPA PRE MLADÝCH

POČAS CESTOVANIA SA VÁM UŽ MOŽNO STALO, ŽE STE BOLI UNAVENÍ Z HÚFOV TURISTOV A POZERANIA TURISTICKÝCH KLASÍK. CHCELI STE V MESTE SPOZNAŤ NIEČO, ČO INÍ TURISTI NEVIDELI. NAJESŤ SA V BISTRE DÝCHAJÚCOM KULTÚROU, KAM CHODIA LEN DOMÁCI. NO NEVEDELI STE SA VYMANIŤ Z TURISTICKÉHO TERITÓRIA. POZNÁTE VŠAK USE-IT MAPY?

TEXT: NIKA MIČECHOVÁ | FOTO: NIKA MIČECHOVÁ

POUŽI-TO MAPY
USE-IT mapy sú vytvorené lokálnymi mladými ľuďmi. Nie sú v nich napísané nezmysly a sú nekomerčné, čiže nikto si za spomenutie v mape nemôže zaplatiť. Jednoducho si miesta musia získať mladých a potom sa tam možno objavia. A čo je pre mladých, zvykne byť zadarmo. Najst' ich môžete v hosteloch, informačnom centre USE-IT (ak mesto má) alebo si ich jednodu-

cho stiahnuť na www.use-it.travel.
V ČOM SÚ EŠTE ODLIŠNÉ?
Ako mladí cestovatelia máme na mesto iné otázky a odlišné potreby. Cestujeme s rukosakom na chrbte a pár drobnými vo vrecku. V bežnej mape nie

objavili v informačnom centre, v belgickom Gente. Vďaka USE-IT sme videli miesta, ktoré by sme bez nej zaručene nenašli. Doteraz spomínam s úsmevom na tvári na parkovisko v Bruseli, odkiaľ bol výhľad lepší ako z akejkoľvek platenej turistickej veže alebo na blšák so všetkým možným aj nemožným. Z toľkého nadšenia sme navštívili informačné centrum USE-IT v Bruseli a hrali sa s myšlienkou vytvorenia mapy pre Bratislavu.
UŽ AJ BRATISLAVA MÁ SVOJU!
Tím nadšencov pre tento projekt vyše pol roka úpenlivo pracoval na mape pre Bratislavu. Výsledok je už online a tlačенú verziu si budete môcť ovoňať čoskoro. Z našej redakcie sme tam boli zastúpené hneď dve, spolu so Sabinou Másovou. „Som rada, že môžeme takýmto spôsobom nadchnúť cestovateľov pre našu malú milovanú Bratislavu. A tiež im ukázať naše lokálne, najlepšie, najzlatšie, najkrajšie a dokonca aj najškaredšie a najzaujímavejšie miesta,“ prezrádza Sabina. „Na druhej strane, po pravde, pracovať na mape nebola vždy prechádzka ružovou záhradou.

Počas procesu tvorby sme zistili, že nás je málo na tak veľa vecí a veľa miest, ktoré by sme chceli do mapy dať. Bola by som šťastnejšia, keby mapa obsahovala naozaj všetko, čo stojí za to navštíviť, ale nebolo to možné. Nie tentoraz. Ale nabudúce určite,“ dodáva. Mapa podľa pravidiel musí byť zadarmo a to bolo Bratislave umožnené vďaka grantu z projektu Mládež v akcii. Program bol zriadený Európskou komisiou, Európskym parlamentom a členskými štátmi Európskej únie. Podporuje neformálne učenie mladých ľudí.

AKO SA ZAPOJIŤ?
V prípade, že by si chcel vytvoriť mapu pre svoje mesto, stačí si pozrieť informácie na use-it.travel a následne ich kontaktovať. USE-IT team z Bruselu ti pošle všetky potrebné informácie, počas tvorby ťa možno navštívia a pomôžu pri problémoch. Ak však chceš pomôcť pri tvorení mapy v už existujúcom meste, stačí kontaktovať priamo tím. Kontakty na nich sú na spomenej stránke. náš tím môžete kontaktovať aj na [facebook.com/UseltBratislava](https://www.facebook.com/UseltBratislava).

ON | Košela, Kravata, Horčicový sveter: Reserved
ONA | Zelený sveter, Náhrdelník, Kabelka: Reserved | Tielko, Náušnice: H&M | kožený diár: Filofax

OBLEČTE SA VHODNE NA POHOVOR

K PRÍPRAVE NA PRACOVNÝ POHOVOR NEPOCHYBNE PATRÍ AJ ROZHODOVANIE O TOM, ČO SI NA SEBA OBLIEČŤ. AJ NA ZÁKLADE VÝBERU VHODNÉHO OBLEČENIA SI O VÁS BUDÚCI ZAMESTNÁVATEĽ SPRÁVI PRVÝ DOJEM. PRAVE PRI POHOVORE JE DÔLEŽITÉ HNEĎ OD ZACIATKU ZAPŮSOBIŤ A VAŠE OBLEČENIE VIE ZAVÁŽIŤ V CELKOVOM HODNOTENÍ. ABY BOL TENTO DOJEM NA ZAMESTNÁVATEĽA LEN POZITÍVNY, PRIPRAVILI SME PRE VÁS ROZHOVOR SO ŠTYLISTKOU MIROSLAVOU MICHALKOVOU, KTORÁ VAM PORADÍ, AKO TO DOSIAHNÚŤ.

AKO BY SA MALA ŠTUDENTKA OBLIEČŤ NA PRACOVNÝ POHOVOR?

Vždy to záleží na odvetví, v ktorom sa uchádza o pracovnú pozíciu. Určite by sa mala inak obliecť na pohovor do kreatívnej agentúry a inak na pohovor na prácu asistentky generálneho riaditeľa v banke. Sú však všeobecné normy, ktorými by sa mala riadiť. Určite nič výstredné, vzorované, krátke či priesvitné. Najistejšou voľbou je blazer – sako tmavej farby s tmavými nohavicami resp. sukňou. Topánky by mali byť zavreté na miernom podpätku. Pohovor nie je casting, je dôležité zaujať osobnými predpokladmi a osobnosťou nie oblečením a výzorom.

SÚ POVOLENÉ AJ NEJAKÉ DOPLNKY OBLEČENIA?

Samozrejme. Vždy však treba pamätať na to, že menej je v tomto prípade viac a voľiť maximálne 3 kusy vrátane hodínok. Určite zabudnite na rôzne farebné bižu súpravy a sety typu: náušnice, náhrdelník, náramok plus prsteň.

AKÝ TYP MAKE-UPU SA PREFERUJE? A ČO SPRÁVIŤ S VLASMI?

Make-up, samozrejme, jemný, tlmených farieb. Vlasý je ideálne vyčesať, zopnúť do chvosta aby nezakrývali tvár a najmä oči. Veď tie sú najlepším komunikátorom.

AKO BY SA MALI OBLIEČŤ PÁNI NA PRACOVNÝ POHOVOR?

Podobne ako dámy. Mali by voľiť čisté línie a jednofarebné kusy oblečenia bez rušivých potlačí a vzorov. Ak chcú stavať na istotu, kom-

binácia tmavého saka – svetra a svetlej košele – trička je nadčasová. Ideálna je biela s čiernou, béžová s hnedou či tmavomodrá s bielou. Kľúčové sú u pánov topánky, ktoré by mali byť tmavé, kožené a s nízkou podrážkou. Opäť to však závisí od oblasti, v ktorej chcú pracovať.

AKO STE UŽ SPOMÍNALI, NA KAŽDÝ POHOVOR JE VHODNÉ OBLIEČŤ SA INAK. ČO JE TEDA VHODNÉ NAPRÍKLAD DO ADMINISTRATÍVY A ČO DO KREATÍVNYCH OBLASTÍ?

Oblečenie podčiarkne celkový dojem z človeka, tak sa odporúčam logicky obliecť podľa toho, čo chcete vyzdvihnúť na sebe ako osobnosti. Ak sa hlásite do banky či poisťovne, kde sa vyžaduje precíznosť, presnosť a rezervovanosť, tak aj oblečenie by malo tomu zodpovedať. Biela košela v kontraste s tmavým sakom či puzdrovými šatami, tmavé punčochy, minimum doplnkov. Naopak v kreatívnych oblastiach, kde sa cení komunikatívnosť, otvorenosť a umelecké sklony sa nemusíte báť podčiarknuť tieto predpoklady aj nejakým zaujímavým prvkom v oblečení. Príďte do reklamnej agentúry na pohovor s pánskymi trakmi na nohavičiach je prejavom istej dávky kreativity, no nie?

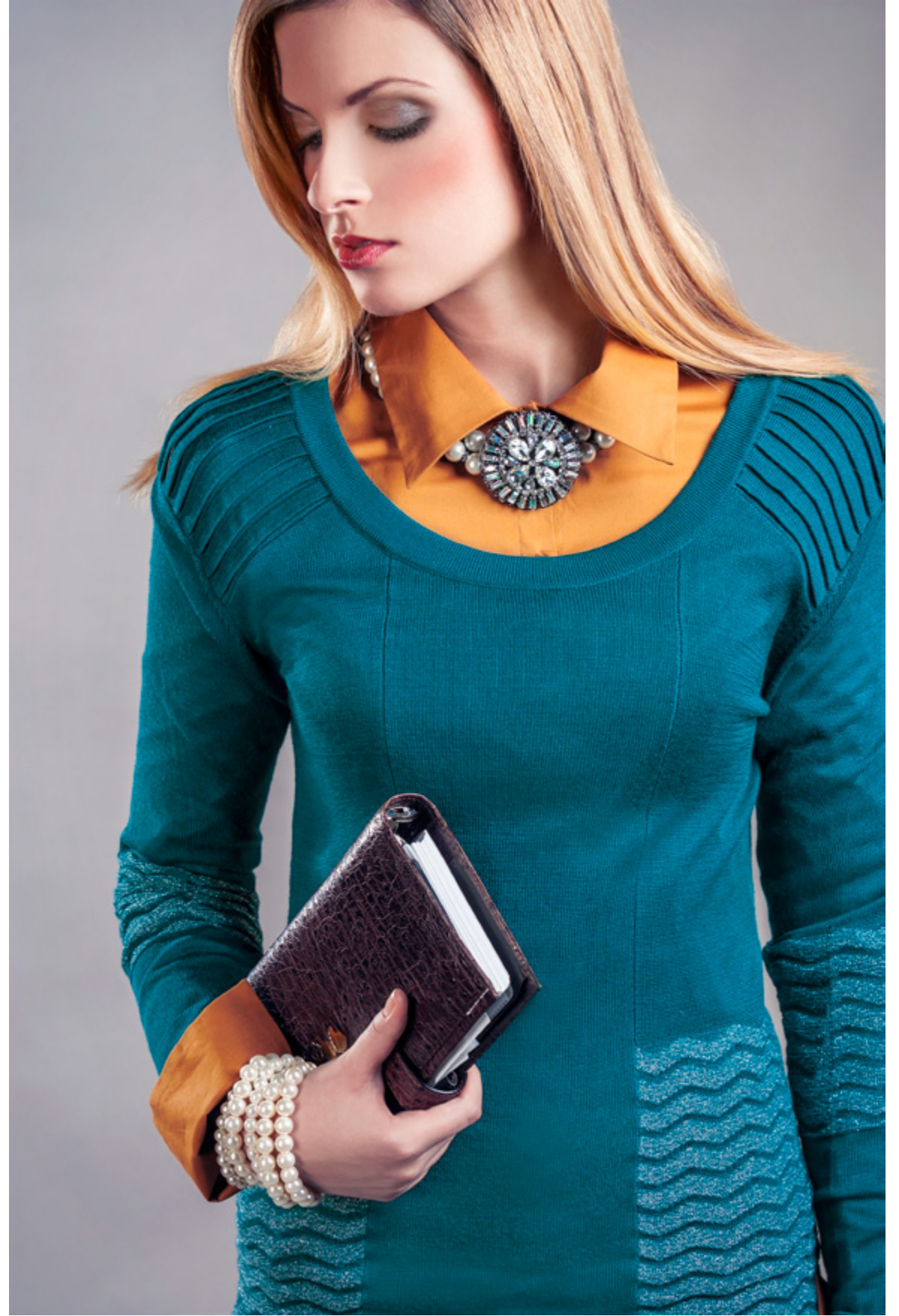
ČO JE ABSOLÚTNE NEVHODNÉ PRI VÝBERE PÁNSKEHO A DÁMSKEHO OBLEČENIA NA PRACOVNÝ POHOVOR?

Flip-flopy, sieťované punčochy, iné ako dlhé nohavice, tielko, trblietavé flitre na dlhých gélových nechtoch, hlboké výstrihy a vyzývavé oblečenie atď. Dalo by sa pokračovať, ale myslím si, že to je jasné každému.

TEXT: Sabina Másová | MODELKA: Lenka Liptáková | MODEL: Michal Pribylinec | FOTO: Patrik Vachalik
VIZÁŽ A STYLING: Miroslava Michalková | PRODUKCIA: Pavla Ujmiaková

Žltá károvaná košela: **Tommy Hilfiger** | Zelená vesta: **Reserved** | Dioptrické okuliare: **JOOP!** | Hodinky: **Diesel**

Horčicová košela, Zelené úpletové šaty, Perlový náhrdelník: **Aftershock London** | Perly na ruke: **H&M** | Kožený diár: **Filofax**

ON | Košela, Nohavice, Traky, Kabát: **Marks&Spencer**
 ONA | Šaty, Zelené sako: **Reserved** | Kožené rukavice: **ZARA**

Šedá blúzka: **ZARA** | Čierna sukňa s vysokým pásom, **www.saxana.sk** | Červené lodičky: **www.topankovo.sk** | Čierne pančuchy: **Bepion**

NA STRECHE ZASTÁVKY, V KNÍHKUPECTVE, POD MOSTOM, NA BRATISLAVSKOM LETISKU, PRED PARLAMENTOM ČI NA ŽELEZNIČNEJ STANICI. HUDBA SI NÁS V MESTSKOM PROSTREDÍ NÁJDE, A TO JE AJ MYŠLIENKA PROJEKTU HUDBA MESTA, KTORÝ MÔŽU ĽUDIA ZAŽIŤ OD AUGUSTA MINULÉHO ROKA. ZA VŠETKÝM STOJÍ (NE)OBYČAJNÝ ŠTUDENT FAKULTY MASMÉDIÍ PEVŠ MARTIN KUKOL, KTORÉMU NIKTO NEPOVIE INAK AKO KUXO.

TEXT: LENKA LIPTÁKOVÁ

FOTO: TÁŇA KADLECOVÁ, IGOR PALIATKA, HUDBA MESTA

ČO JE HLAVNOU MYŠLIENKU PROJEKTU HUDBA MESTA?

Myšlienka projektu je veľmi jednoduchá – nesediť na zadku, ale robiť niečo. Študujem a chcem popri tom robiť to, čo ma baví. Baví ma hudba, môťám sa okolo nej už dlho a takýto typ videí nikto na Slovensku ešte nerobil. Pustil som sa do toho s kamarátom Mišom Lenickým, ktorý bol vtedy dramaturg KC Dunaj. Pripravili sme plán a oslovili denník SME. Tí boli za a voilá – relácia je na svete. Vďaka Bohu, úspešne.

AKO TI TO NAPADLO? ČO ŤA INŠPIROVALO?

Existuje mnoho podobných sérií v zahraničí. Stačí sa o to zaujímať, používať internet, sledovať dobré kapely a naraziš na to rýchlo. To sa stalo aj mne. Stále som závidel ľuďom v Londýne, Paríži či New Yorku, že sa tam dejú takéto veci...

VÁŠ PRVÝ DIEL SA ODOHRAL V KANCELÁRIÁCH ESETU S PUDINGOM PANI ELVISOVEJ. PREČO STE ZAČALI PRÁVE TAM?

Vôbec nešlo o konkrétnu firmu. Jednoducho sme na pilotný diel oslovili PPE, ktorí súhlasili a zoznamu miest sme si vybrali kancelárie. Zdvihol som telefón a zavolať prvému človeku, ktorý by mi vedel pomôcť. Bol to pedagóg PEVŠ Braňo Ondrášik, ktorý je v Esete na pomerne vysokej pozícii. Vybavil nám to pravdupovediac zo dňa na deň. Až po odvysielaní sme si uvedomili, že sme im urobili dobrú reklamu. Buchli sme sa po čele a povedali si: "Keby sme neboli hlúpi, mohli sme si za tú „reklamu“ pýtať peniaze." Bohužiaľ sme nepýtali.

AKO FUNGOVAL VÝBER KAPIEL? ZHÁŇAL SI ICH V ZAČIATKOCH, HLÁSILI SA TI SAMÉ ALEBO SÚ TO TVOJI ZNÁMI? BIJÚ SA KAPELY O VYSTUPOVANIE V HUDBE MESTA?

Ja a Mišo sa tak trochu pohybujeme v „hudobnom svete“, takže väčšinou sú vystupujúci kamaráti, ktorí radi zahrajú. Bez nároku na honorár. A samozrejme, mnohé kapely sa aj hlásia. Máme svoju dramaturgiu a vystupujúcich vyberáme výhradne my dvaja.

OSLOVOVAL SI VIAC KAPIEL, CHCELO SA VŠETKÝM? NEPOZERALI PO TEBE: AKOŽE ČO? HRAŤ NA STANICI, ZASTÁVKE, NEBODAJ NA STRECHE? VÄČŠINOU MALI VEĽMI POZITÍVNE REAKCIE. PROJEKT SA IM PÁČIL A RADI IŠLI NA NETRADIČNÉ MIESTA. CHALANI Z PURIST SI NAPRIKLAD ZASTÁVKU VYMYSLELI SAMI. ZATIAĽ NÁS ODMIETLI LEN DVE KAPELY. ICH MENÁ SI NECHÁVAME PRE SEBA :)

VÄČŠINOU DO HUDBY MESTA ŤAHÁŠ MLADÉ KAPELY, PREČO TI NAPADOL PETER LIPA? POŽIADAL SI HO ZAHRAŤ HIP-HOPEROM, AKO NA TO REAGOVAL?

Pán Lipa je pre nás veľká legenda a uznávame ho. Je to úžasný človek. Reagoval maximálne príjemne a posedenie s ním na terase KC Dunaj pri vymýšľaní nápadov bolo skvelé. Vytiahol svoj iPhone, púšťal nám z neho pesničku, prstami klepkal o stôl rytmus a spieval do toho. Bol prvý zo staršej generácie hudobníkov, čoskoro uvidíte aj ďalších.

AKO SA ĽUDIA TVÁRIA, KEĎ IDÚ OKOLO A ZRAZU UVIDIA HRAŤ KAPELU? AKÁ JE ODOZVA? VÄČŠINOU DOBRÁ. NIEKTORÍ ĽUDIA NA INTERNETOVÝCH DISKUSIÁCH MAJÚ POTREBU PRVOPLÁNNOVO KRITIZOVAŤ, ALE S TÝM SME RÁTALI. ĽUDIA NA MIESTE SÚ PREKVAPENÍ, VYTAHÚJÚ MOBILY – FOTIA, ROBIA VIDEÁ. KAPELY VŽDY ZAHRAJÚ AJ PRÍDAVOK, ĽUDIA IM NEDOVOLIA ODÍŠŤ PO JEDNEJ PESNIČKE. PRE NÁS JE KLÚČOVÝ POTLESK. AK SA ZATLIESKA, SME SPOKOJNÍ.

„MÁM VEĽKÉ PLÁNY, CELKOM NESKROMNÉ,“ – OPISUJE MARTIN KUKOL NOVÝ HUDOBNÝ PROJEKT, KTORÝ BEŽÍ OD AUGUSTA TOHTO ROKU

NA ŽELEZNIČNEJ STANICI VÁS SKORO VZALI POLICAJTI, ČO SA DIALO? POTOM SA TO UŽ NESTÁVALO?

Naše verejné natáčania bežne zodpovedným osobám neohlasujeme, takže riskujeme. Na Obchodnej vystupoval Čad a vtedy tam prišla polícia. Bolo to zatiaľ najriskantnejšie, koledovali sme si o peknú pokutu. Našťastie sme ju nedostali. Druhýkrát to bolo na železničnej stanici. Tam sme mali povolenie od prednostu, inak by to nešlo. Hodinu sme rozkladali, zvučili a čakali na príchod vlaku. Nikomu to neprekážalo. Ako sme začali hrať, prišli policajti. Jednému sme hneď ukazovali povolenie, zatiaľ čo druhý chcel byť proaktívny a išiel to riešiť rovno so spevákom. Zastavil pesničku. Nakoniec sa nám podarilo dohrať a jeho vystúpenie skvelo spestrilo video. Najvtipnejší bol dôvod jeho zákroku – tety za okienkami v tom hluku nepočuli, aké lístky si chcú cestujúci kúpiť. Dúfam, že nikto kvôli nám nezmeškal vlak (smiech).

AKO PREBIEHAJÚ ZÁKULISNÉ PRÍPRAVY? PREDSA LEN, VYLIEZŤ NA STRECHU ZASTÁVKY CHVÍĽU TRVÁ. POCTIVO ZAPÁJAŠ DO ROBOTY SEBA A KAPELU?

Ak treba niečo nosiť, tak je to len na nás. Kameramani, zvukár, my, kapely. Všetci priložia ruku k dielu. Aj väčšie mená proste prišli a vynosili si veci sami. Aj to je pre nás znamenie, že sa im projekt páči a sú ochotní robiť aj to, čo už bežne nerobia.

NAZVUČIŤ ULICU ČI STRECHU, TO MÔŽE BYŤ PROBLÉM. BASY V NEUZAVRETÝCH PRIESTOROCH ZVYKNÚ ZANIKAŤ, ODRAZENIE ZVUKU NEMÔŽEŠ KONTROLOVAŤ. NIŽŠIA TEPLOTA OVPLYVŇUJE NÁSTROJE A HUDOBNÍKOV. AKO TO RIEŠIŠ? Neriešim (smiech). Máme dvoch zvukárov, ktorí sa striedajú a sú veľmi šikovní. Dostanú kontakt na vystupujúcich a dohodnú s nimi všetko potrebné. Vďaka Bohu sa na Adama a Riša môžeme spoľahnúť. Nikdy sme nechceli čistý zvuk – vždy primievame aj ruchy, chceme, aby to bolo punkové.

MÁŠ VYSNÍVANÚ KAPELU, KTORÚ BY SI CHCEL POZVAŤ DO HUDBY MESTA? Áno, Sting v novembri hral v Košiciach. Chceli sme mať diel s nadpisom: „Sting spieval v kaviarni Slávia“. No prešvihli sme to.

STRECHY SÚ LEGENDÁRNE... NA STRECHE V LONDÝNE BOLI BEATLES V 1969, U2 V ROKU 1987 V LOS ANGELES... TEBE SA PODARIL NA STRECHU BRATISLAVSKÝCH ÁTRIÁKOV DOTIAHNUŤ VETROPLACH, PREČO PRÁVE ONI? NECHCEŠ RAZ NA STRECHU DOTIAHNUŤ U2?

To bola symbolika. Vetroplach oslavoval 10 rokov fungovania. Hrali k tomu špeciálne turné. Pred desiatimi rokmi hrávali neohlásené koncerty práve na intrákoch a teraz sa tam kvôli nám symbolicky vrátili. A ich nový singel sa volá Vietor – ďalšia symbolika.

NA AKOM MIESTE BY SI TO EŠTE CHCEL SKÚSIŤ S HUDBOU MESTA? ČO TAKTO NA MOSTE, V NEEXISTUJÚCOM BRATISLAVSKOM METRE, NA STRECHE ÚFA? Máme niekoľko bláznivých nápadov a postupne ich riešime. Pri troške snahy sa dá dostať skoro všade – hlavne, ak máte v rukách dobrý projekt, ktorý nikomu nerobí zle a páči sa. Samozrejme, úlohu v tom zohráva aj pečiatka SME. Aj to otvára dvere. Najšialenejšie miesto ešte len príde.

PLÁNUJEŠ HUDBU MESTA STABILIZOVAŤ NA URČITÉ PRE ňU TYPICKÉ MIESTO ALEBO PRÁVE NAOPAK, CHCEŠ NAĎALEJ VYUŽÍVAŤ NÁHODNÉ „GUERRILLA“ UMIESTŇOVANIE? Stále to bude na rôznych miestach a nikdy vopred neohlásime meno kapely. Chceme vybudovať okolo značky základňu fanúšikov, ktorí budú na natáčania chodiť. Ale nie všetky sú verejné. Máme aj neverejné diely... A okrem toho sme v KC Dunaj pod značkou Hudba Mesta začali robiť pravidelné koncerty. Každý mesiac vystúpia kapely, ktoré vo videách už účinkovali, alebo ešte len budú.

ČO CHCETE PROJEKTOM DOKÁZAŤ? V zásade nechceme dokázať nič. Robíme to preto, lebo nás baví hudba. Chceme ukázať, že keď sa chce, tak sa dá.

AKÁ JE BUDÚCNOSŤ HUDBY MESTA? Máme veľké plány, celkom neskromné. (smiech) Ale ideme na to postupne. Uvedomujeme si, že raz sa nám proste minú miesta aj dobré kapely. Potom prideme s niečím novým, na čom pracujem už teraz. Sledujte nás na Facebooku a o všetkom budete vedieť.

ANNA KARENINA

Anna Karenina je podľa pravidiel spoločnosti cárskeho Ruska 19. storočia nemravná žena. Vydatá za vysoko postaveného a vplyvného muža, milujúca svojho syna. Má naoko všetko, a predsa jej niečo chýba. Láska. Pre ňu a kvôli nej je hriešnicou.

Anna odchádza do Moskvy vzkriesiť manželstvo po bratovej nevere, a čo v útrobach mrznúceho srdca Ruska paradoxne nájde, je jej vlastná nevera. Vďaka grófovi Vronskému prichádza do sveta lásky, po ktorej túžila, avšak zakázanej. So všetkými tými malými chvíľkami šťastia a veľkých dávok mizérie. Annin boj nájst harmóniu je bojom s veternými mlynmi. Nedá

sa vyhrať. Trpko zažíva aj pocit, že stavať šťastie na nešťastí druhého sa nevypláca.

Tolstého príbeh o veľkej láske, ešte väčšej zrade a zničujúcej skaze pozná väčšina z nás. Či už z počutia, čítania alebo divadelnej hry. Teraz však prichádza Karenina k masám vo forme filmovej adaptácie. Pre dnešných uponáhľaných

ľudí ideálny spôsob ako počas 130 minút spoznať z pohodlia sedačky kinosály alebo domova tento nadčasový príbeh. Filmové spracovanie je príjemným osviežením hlavne pre spojenie s divadelnými kulisami. Film sa sčasti odohráva na javisku. Nie je to náhoda, javisko tu je metaforou života, na ktorom treba občas hrať. Divadelné prostredie dodáva príbehu nádych veľkej drámy, ktorou príbeh nepochybne je. Teatrálnosť mnohých scén dodáva intenzitu situácie, v ktorej sa postavy nachádzajú. Režisér Joe Wright je doma v adaptáciách historických románov. Skúsenosti nazbieral pri Pyche a Predsudku, tu si obľúbil Keiru Knightley, ktorej sa ušla práve rola Anny Kareniny. Keire dobové kostýmy a historické prostredie pristanú, avšak jej prílišné hranie je miestami v stvárnení Anny mierne iritujúce. Samotný film taktiež len málo rozoberá dôvody a príčiny

konania Anny. Vo filme nenájdete teda presnú odpoveď, na otázku prečo. Čo Annu doviedlo k odsúdeniahodnému a tak veľkému činu akým je nevera? Málo sa hovorí o Anninom mužovi v podaní Jude Lawa. Film sa viac sústreďuje na Annu a Vronského. Preto v porovnaní s knihou vo filme môžeme hovoriť len o čistej romantickej dráme, ale kniha ponúka aj iný ako ľúbostný rozmer tohto príbehu.

To podstatné, čo nás však Annin príbeh učí, či už v knihe alebo vo filme, je uvedomiť si nielen dopad jednej nevery, ale aj silu verejnej mienky. Ako spoločnosť dokáže jednotlivca a jeho „zlé“ rozhodnutia kruto odsúdiť, a čo také odsúdenie spôsobí v človeku. Do tretice vás nechá aj polemizovať nad tým, ktorá láska je vlastne tá správna. Láska pre lásku, vášnivá, bez ohľadu na všetko a všetkých alebo láska z rozumu.

TEXT: SABINA MÁSOVÁ

MOONRISE KINGDOM

V roku 1965 na ostrove v Novom Anglicku sa párik mladých zaľúbencov rozhodne zbaliť si veci a odísť na skusy do sveta. Presnejšie do divočiny. Na tom by nebolo nič zvláštne, keby tieto dve hrdličky nemali dokopy nie viac ako 24 rokov. Pochopiteľne, zdanlivo nevinný útek, preto zaváňa kopou problémov.

Sam je sirotou a momentálne žije v skautskom kempe. Nie je však len sirotou, on je osamelý, ostatnými skautami nepochopený a považovaný za blázna. Je však na svoj vek pomerne vyspelý, vo voľnom čase si

baľká z fajky a taktiež veľmi inteligentný. Stretáva sa so Suzy Bishopovou, ktorá je podobne ako on, okolím nepochopená, nemá skutočných kamarátov a pre rodičov má diagnózu: problémová. Oči si máluje

na modro a rada číta dobrodružné knihy. Sam je dobrodruhom od kosti. Obidvaja sú tak trochu iní, ale spolu si rozumujú. Táto podobnosť v nich zrodí lásku. A túžbu odísť preč od nepochopenia „dospelákmi“. Sam a Suzy predstavujú tak trochu naivnú detskú predstavu lásky, ale vo filme sú to práve oni, ktorí o nej vedia viac. Do pátracej akcie sa zapája miestny šerif v podaní Brucea Willisa, Suziny rodičia (Bill Murray a Frances McDormand), Samov skautský oddiel s náčelníkom Wardom (Edward Norton) a v závere sa stretneme aj s pracovníčkou sociálnej služby (Tilda Swinton). Hovoreným

slovom o ostrove sprevádza lokálny nadšenec (Bob Balaban). Režisér Wes Anderson podobne ako v Taká zvláštna rodinka nám ponúka iný humor. Nebudete sa smiať do popuku. Čakať vás bude úsmev nad bizarnými

situáciami. Tie naberajú svoj spád hlavne v druhej polovici filmu. Vycibrený vkus pre kompozíciu využil Anderson aj tu. Každý „frame“ je fotograficky estetickou lahôdkou. Všetko v ňom sedí, do seba zapadá, chýba už len tieto scény zarámovať. Farebné doladenie korešponduje s atmosférou prostredia ostrovu v šesťdesiatych rokoch.

Film pojednáva o detských problémoch prvej lásky a na chvíľu vás nechá nostalgicky si pospomínať aj na tú vašu. Aké úskalía a nepochopenia prináša. Práve vtedy si možno osvojíte Suzinu vetu: „Si jedno-ducho len zamilovaný, čo je na tom zlé?“ A napriek tomu vidíme, že prvé lásky a prvé objavovanie druhého pohlavia je pre dospelých akési tabu. Láska áno, ale nie v tomto veku. Alebo predsa?

TEXT: SABINA MÁSOVÁ

PIATA LOĎ – MONIKA KOMPANÍKOVÁ

Piata loď je prvým románom spisovateľky Moniky Kompaníkovej. Získala zaň cenu Anasoft litera 2012. Autorka zatiaľ vydala knihu krátkych próz Miesto pre samotu, za ktorú získala cenu Ivana Kraska, a novelu Biele miesta.

V detstve som závidela rovesníkom, ktorí žili inak ako my, deti z úplných rodín. Poznala som jednu takú Danku. Žila s babkou v susednom dome a krívala na nohu. Prestala jej rásť po dopravnej nehode, ktorú jej rodičia neprežili. Bola som presvedčená, že pri babke má viac slobody ako ja pri dvoch rodičoch. Nikola z našej štvrte zase bývala len s mamou, ktorá pracovala v noci. Občas ma nad ránom zobudil

taxík, ktorý ju doviezol. Mama cez deň spala a Nikola sa mohla s kamarátmi túlať po sídlisku. Román Moniky Kompaníkovej Piata loď ma spomienkami vrátil do detstva. Hlavná postava, dvanásťročná Jarka, žije len s mamou. Oslovovať ju musí Lucia, vraj, aby si mama nepripadala ako „stará krava“.

Lucia mala Jarku v šestnástich.

Ocitla sa s ňou na ulici, keď ju mama, vážená pani učiteľka, vyhodila z domu, aby jej nerobila hanbu.

Luciin vstup do dospelosti bol krutým úderom pre dospievajúce dievča bez vzdelania a strechy nad hlavou. Nevie nič o materstve, o výchove detí, varení, vedení domácnosti. Ani ju to nezaujímá. Vláčí sa s maličkou Jarkou po podnájdoch,

príležitostne pracuje, ponocuje a hlučne sa zabáva s kamarátmi, ktorí ju využívajú a niektorí obťažujú aj dcéru Jarku. Tá sa tiež pretĺka životom sama a osamelá. Ak chce jesť, musí si nakúpiť, ak si chce obliecť čisté šaty, musí si oprat'. Do svojich dvanásť-tich sa postupne naučí všetko, aby prežila. Jediné, s čím si nevie rady je vyrovnať sa s matkiným nezáujmom o ňu. Jarka vníma mamin vzťah k nej ako čisto obchodný: „Vedela byť ku mne milá, pokiaľ som sa správala podľa jej predstáv a nerobila som jej problémy. Ak nebudeš dobrá, nevrav, že si moja, vravela mi často. Rob si, čo chceš, Jarka! Ale so svojimi problémami za mnou nechod', rozumieš?...“ Rátať nemôže ani s babkou Irenou, ktorá sa rozhodne zmieriť s nepodarenou dcérou, až keď sa o seba kvôli chorobe nedokáže postarať. Lucia sa vracia domov s jediným úmyslom. Vyčkať na matkinu smrť a získať tak jej byt. Svoju nenávisť voči nej si kompenzuje na veciach v byte. Po jej smrti vyhadzuje všetko vrátane nábytku.

Jarka mamu napriek všetkému bezvýhradne miluje. Osamelosť

sa pokúsi zahnať vytvorením si náhradnej rodiny zo zabudnutých dvojčiat v kočiku na železničnej stanici a zatúlaného malého suseda, ktorých prichýli v záhradnej chatke. Plán s rodinou končí fiaskom, ale pre Jarku je to veľká a úspešná skúška dospelosti.

Príbeh Jarky a jej oklieštenej rodiny, vyrozprávaný v prvej osobe, je od začiatku do konca dramatický a strhujúci. Je to čítanie na jeden dych, k čomu prispieva aj časté striedanie časových rovin. Jadrom románu je príbeh dievčata z okraja spoločnosti, dcéry bez otca, s matkou a babkou s posunutými hodnotami. Ešte vzrušujúcejšia ako samotný príbeh je atmosféra románu, ktorú autorka dosahuje výnimočným pozorovacím a rozprávačským talentom.

Kompaníkovej Piata loď ma ponorila do mútnych vôd Jarkinej „slobody“ bez úpenlivej rodičovskej ochrany a pripomenula mi vlastné detstvo. Chvalabohu, že som takúto „slobodu“ v detstve nemusela zakúsiť na vlastnej koži.

Človek ako druh má okrem mnohých iných aj dve podstatné vlastnosti, ktoré ho už tisícročia predurčujú k tomu, ako napreduje alebo nenapreduje: cieľavedomosť a lenivosť. Tá prvá ho ženie stále vpred, núti ho prekonávať prekážky, objavovať nové veci a dosahovať vrcholy. Tá druhá, naopak, brzdí tento hnací motor ľudstva, ale tiež dáva človeku vydýchnuť a oddýchnuť si.

Akýkoľvek extrém v používaní týchto dvoch vlastností je však katastrofou a spôsobuje tragické ľudské príbehy.

V uplynulých dňoch zarezonovalo v médiách rozprávanie izra-

elského horolezca Nadava Ben Yehudu o svojej púti na Mount Everest. V snahe dosiahnuť tento najvyšší vrchol z mnohých lezcov ako keby vyprchala ľudskosť, pre tento šport inak veľmi príznačná. Tých, ktorí nevládali, nechávali ležať popri trase, a šli doslova cez ich mŕtvol. Yehuda sa na to nemohol pozeráť, a tak sa otočil 300 metrov pod kopcom a pomohol tureckému horolezcovi, ktorý skolaboval, dostať sa do bezpečia.

Človek bežne stretne pri svojej ceste „mŕtvolu“ a je oveľa horšie, keď ju prehnanou ctižiadostivosťou vytvorí.

Druhý extrém je však lenivosť. Ľudia kvôli vlastnej lenivosti zabúdajú na svoje detské sny, svoje cestovateľské vášne, na to, čo ich kedysi bavilo. Namiesto toho sa zacykľia, zvyčajne v stereotyp „práca-domov“, a stáva sa z nich bezduchá mŕtvola. Zombie, ktorý už ani nesníva o tom, kam by mohol ísť a čo by mohol dokázať.

Pozor na extrém. Nebuďte mŕtvolou bez cieľov a snov. Vstaňte, predstavte si, čo by ste robili zo všetkého na svete najradšej a choďte! Avšak, ak pri svojej púti narazíte na prvú mŕtvolu, treba spozornieť. A radšej pomôcť, ako ju prekročiť...

KULTÚRNE TIPY

SLOVENSKO A KOŠICE SÚ V ROKU 2013 VÝZNAMNE SPOJENÉ S KULTÚROU, A TO VĎAKA EURÓPSKEMU MESTU KULTÚRY. OKREM VÝLETU DO KOŠÍC NEZABUDNITE ANI NA NAŠE GALÉRIE, DIVADLÁ A KLUBY. AK BY VÁM NESTAČILO ANI TO, SKÚSTE FESTIVAL V PRAHE. DÔLEŽITÉ JE, ABY STE SA KULTÚRNE VYŽILI!

14.03.2013 – 22.03.2013
FESTIVAL: MFF FEBIOFEST PRAHA
Fanúšikovia filmových festivalov, smer stovežatá! Tešte sa na 20. ročník MFF Praha – Febiofest. Ako po minulé roky aj teraz na vás čakajú sekcie Panorama svetového filmu, Made in USA, Asijské panorama alebo Rytmý Balkánu. Pre tých, ktorí si idú vlastnou cestou, je pripravená sekcia Proti proudu a pre tých, čo nevyznávajú konvencie aj sekcia Jiný breh, zameraná na LGBT filmy. Nenechajte si ujsť ani obľúbený garážový Febiofest Music Festival.

14.03.2013
VÝSTAVA: VILIAM MALÍK
Jeden z najvýznamnejších predstaviteľov modernej fotografie v tridsiatych a štyridsiatych rokoch 20. storočia u nás. Jeho široký fotografický záber odprezentuje SNG. Venoval sa dokumentárnej fotografii, modernej fotožurnalistike, fotografoval architektúru v širších celkoch. Vyše osemdesiatročný vyšiel z tieňa, do ktorého sa utiahol počas normalizácie a začal fotografovať dianie po roku 1989. Na výstave sa predstavia aj jeho filmové záznamy a dokument o jeho osobnosti.

12.04.2013
DIVADLO: HOLLYROTH, ANEBO ROBERT ROTH SPÍVÁ JANA HOLLÉHO MRZKOTI A POMERKOVÁŇA
O bizarnom, jedinečnom a tragikomickom živote Jána Hollého rozpráva a spieva vždy výborný Robert Roth. Režisér Rašto Ballek sa vo svojej tvorbe zameriava na osobnosti zo slovenskej histórie. Teraz si vybral spisovateľa, prekladateľa a katolíckeho kňaza Hollého, tvorcu prvého slovenského eposu o Svätoplukovi. Ide o náročnejšie divadelné dielo v bernolákovčine. Napriek tomu dajte šancu zaujímavému spracovaniu slovenskej histórie a vstúpte do SND.

14.03.2013
FILM: A GOOD DAY TO DIE HARD/SMRTO-NOSNÁ PASCA: OPÄŤ V AKCII
John McClane (Bruce Willis) stále žije. Od prvej časti Smrtonosnej pasce síce uplynulo dvadsaťpäť rokov, ale na ikone akčných filmov to snáď ani neuvidíme. Prvýkrát sa ocitneme mimo územia USA, a to v Rusku. McClane príde nako-pať zopár zloduchov spolu so svojím synom. Všetko nasvedčuje tomu, že tvorcovia sa snažia vyžmýkať zo známej série maximum. Ale nechať si ujsť akčňák, na ktorom sme vyrastali, by bol hádam aj hriech.

KULTÚRA ZADARMO!
Každú prvú nedeľu v mesiaci je vstupné do múzeí bezplatné!
Celkovo ide o 37 výstavných a expozičných priestorov. Patria sem Slovenská národná galéria (5 špecializovaných pracovísk), Slovenské národné múzeum (18 špecializovaných múzeí), Slovenské technické múzeum v Košiciach (10 pracovísk) a Múzeum SNP v Banskej Bystrici (4 pracoviská).

PRIPRAVIL: IMRO PETRO

18.04.2013
KONCERT: MONKEY BUSINESS – KRST NOVÉHO CD
Ich sedemčlenná funky zostava spolu vydržala už dvanásť rokov v nezmenenej podobe. Možno aj kvôli tomu, že takmer vôbec spolu neskúšajú, vraj maximálne raz za pol roka. Na ich vystúpení to ale určite nepostrehnete. Vydali šesť albumov a po troch rokoch prichádzajú s novinkou Happiness Of Postmodern Age. Nový počín predstavia a pokrstia v Ateliéri Babylon v Bratislave. Kostýmy budú ako vždy originálne a šou jedinečná!

23.04.2013
KONCERT: ELLIE GOULDING
Majú ju radi nároční poslucháči aj kritici. Počuť ju v rádiách aj na diskotékach. Hrá niečo medzi alternatívou a popom. Spievala na svadbe Kate a Williama a rozišla sa so Skrillexom. Má dvadsaťpäť rokov, na poličke dva štúdiové albumy a cenu kritikov Brit Award. Ak vás nepresvedčili tieto informácie, zavítajte na jej koncert a urobte si vlastný názor. Ellie Goulding v Národnom tenisovom centre v Bratislave!

18.04.2013
FILM: OBLIVION/ NEVEDOMÍ
Jeden z najvýznamnejších predstaviteľov modernej fotografie v tridsiatych a štyridsiatych rokoch 20. storočia u nás. Jeho široký fotografický záber odprezentuje SNG. Venoval sa dokumentárnej fotografii, modernej fotožurnalistike, fotografoval architektúru v širších celkoch. Vyše osemdesiatročný vyšiel z tieňa, do ktorého sa utiahol počas normalizácie a začal fotografovať dianie po roku 1989. Na výstave sa predstavia aj jeho filmové záznamy a dokument o jeho osobnosti.

KOMENTÁR
OD MALÉHO K VELKÉMU
MIROSLAV ZELINSKÝ/PEDAGÓG FM

Už niekoľikrát jsem se na tomto místě zapřísal, že neřeknu ani slovo o našem prezidentovi, v tuto chvíli mám na mysli toho, který odchází, ale vlastně také i toho, který přichází. A dnes to dodržím. Prostě proto, že mě malí lidé nezajímají. Chci se totiž vztáhnout k němu, kdo je výš, podstatně výš, byť také odchází, resp. nedávno odešel, k papeži Benediktu XVI., Josephu Ratzingerovi.

Upřímně, je mi tohoto jeho kroku líto. Jsem člověk věřící, ale zároveň hříšný. Myslím, že se to vůbec nevylučuje. Ale o tomto osobním alibismu nechci... Když před osmi lety konkláve oznámilo bílým kouřem, že habemus papam, na svatopetrském balkonu byl představen Joseph Ratzinger, tedy Benedikt XVI., Bavorák jak poleno, ale exkluzivní teolog a člověk schopný pohybovat se v pro laika nepřehledném prostoru II. vatikánského konci-

lu a později i v jeho palácových prostorách a zahradách, ale především kuloárech. Ano, jsem člověk věřící, ale zároveň hříšný a občas i přemýšlivý, troufám si neskromně tvrdit. Radoval jsem z té volby, po Janu Pavlu II. nesmírně obtížné a riskantní. Jsem v příkré opozici ke konzervativním církevním postojům, ale, a chci to zdůraznit, být to nemusí být nutně srozumitelné, jsem rád, že je zde instituce, která extrémní společenské a medicínské názory zastává. Je to naprosto nezbytný background, korektiv, konfrontativ k našemu aktuálnímu společenskému, osobnímu a intimnímu životu. Je to hráz, ke které se lze člověku věřícímu, hříšnému, ale kriticky myslícímu jen obtížně vztahovat. Ale je prostě pro zdraví naší společnosti, naší nemocné společnosti, dobré, že tady tato hráz je. Pro mě osobně to ovšem byla maximální pe-

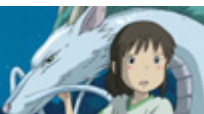
vnost, tloušťka a výška hráze, zdi, pevnosti, bariéry. Nejsem ochoten začít se vztahovat k papeži, který by chtěl prolomit tyto „těžební limity“, který, jako jistý významný претендент černé pleti na pontifikát vede průvod fanatiků, kteří chtějí zabít gaye, který prostě nebude pouze nesouhlasit, ale bude chtít výkoňacky (kdo byl na vojně, ví, co tím myslím) trestat... Tady je pata oné zdi, oné hráze, oné bariéry, u které budu stát a bránit svobodný prostor rozhodování ležící za mými zády. Boha mi žádný papež nevezme, nanejvýš mě může utvrdit v maximě, kterou už před sto lety vyslovil anglo-francouzský spisovatel Hilaire Belloc, když pravil, že církev je instituce řízená s tak neuvěřitelnou imbecilitou, že nebýt Boha nevydržela by ani 14 dnů.

Ejhle člověk, je přibližně nějaká 107 300 hodina třetího milénia!

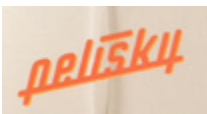

FILMOVÉ LAJKY LUCIE BARMOŠOVEJ

POZNÁME JU Z TELEVÍZNEJ OBRAZOVKY, ALE AJ Z PREDNÁŠOK NA FAKULTE MASMÉDIÍ PEVŠ. HLAVNÁ TVÁR VEČERNÉHO SPRAVODAJSTVA TV JOJ PREZRADILA, KTORÉ FILMY SI NAŠLI MIESTO V JEJ VOĽNOM ČASE.

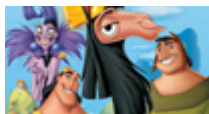
CESTA DO FANTÁZIE – pustte túto u japonských detí obľúbenú Mijazakiho rozprávku európskym a budú vystrašené. Rozpráva príbeh dievčatka, ktoré sa stratí v tajomnom svete, v ktorom musí zachrániť svojich rodičov aj seba. Mijazaki v ňom vyzdvihuje tie skutočné životné hodnoty a poukazuje na to, že každý má svoje pozitívne i negatívne vlastnosti.

PELIŠKY – vynikajúci dej, humor, herecké obsadenie... čo dodať, veď zrejme všetci ste tento Hřebejkov film už videli.

NENÁVISŤ – horory mám rada, videla som ich dosť. Aj keď sa skláňam pred japonskou produkciou, tentokrát odporúčam americkú verziu hororu, ktorý vznikol práve v krajine vychádzajúceho slnka. Strašidelné na filme nie sú efekty, ale celková atmosféra. Spolu s Exorcistom z roku 1973 najlepšie horory, aké kedy vznikli – aspoň podľa mňa.

VLADÁROVA NOVÁ TVÁR – rozprávky z dielne Walta Disneyho, resp. Pixar, nielenže pobavia, ale aj poučia. Táto je však pre mňa výnimočná aj pre okolnosti, za akých sme sa k nej s mojím manželom dostali... je mojou obľúbenou vďaka mimoriadne vtípnym dialógom a akčnosti. Ak si túto rozprávku pozriete so slovenským dabingom, neolutujete.

NOC NA ZEMI – zaujímavý počín zo zbierky klubových filmov. Dej sa odohráva v noci v piatich rôznych mestách sveta. Hrdinami sú taxikári a ich pasažieri. Päť poviedok, statická kamera obmedzuje sa na priestor taxíka, ale žiadna nuda, práve naopak. Film má myšlienku i humor.

Za zmienku určite stoja aj filmy **Stan-leyho Kubricka** ako Vesmírna odysea, Mechanický poma- ranč, Osvietenie či Eyes Wide Shut alebo škandinávská filmová tvorba. Odporúčam!

NEBUĎ ASOCIÁLNY, BUĎ I-SOCIÁLNY

TEXT: JAKUB HURNÝ

ŽIVOT BEZ MOBILNÝCH ZARIADENÍ SI V DNEŠNEJ DOBE NEVIEME ANI PREDSTAVIŤ. V SÚČASNOSTI MÁ UŽ TAKMER KAŽDÝ MOBILNÝ TELEFÓN MOŽNOSŤ PREPOJENIA S INTERNETOVOU SIETOU A KU NEJ NEODMYSLITELNE PATRÍ AJ KOMUNIKÁCIA PROSTREDNÍCTVOM SOCIÁLNYCH SIETÍ. SÚ MOŽNOSŤOU, AKO SI UDRŽAŤ VZŤAHY NA DIAVKU ALE AJ DOMA, A PRITOM NESTOJA NIČ.

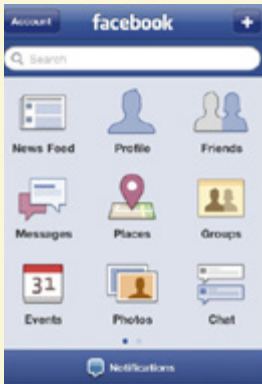
VIBER

Posielate radi SMS alebo MMS správy? Radi telefonujete a nepáčia sa vám ceny týchto služieb? Hodte ich za hlavu a skúste Viber. Viber je bezplatná služba, pomocou ktorej môžete zo svojho smartfónu telefonovať po internetovej linke priateľom, známym či obchodným partnerom. Viber kombinuje výhody napríklad služby ako Skype s užívateľským rozhraním a použiteľnosťou, na akú sme zvyknutí u mobilných telefónov. Každý z nás rád posielá SMS alebo MMS správy. Užívateľia zariadení s iOS majú k dispozícii bezplatné iMessage. Čo v prípade, že jeden z vašich priateľov má Android a vy máte iPhone? Pre túto aplikáciu to nepredstavuje žiadny problém, funguje totiž na oboch platformách.

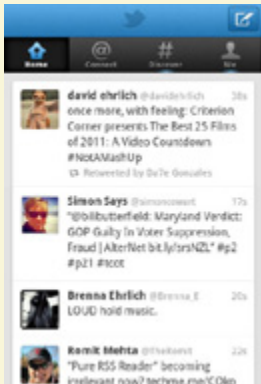
INSTAGRAM

Jednou z najrozšírenejších foto-aplikácií na dnešných smartfónoch je nepochybne appka s názvom Instagram. Instagram je najznámejšia sociálna sieť založená výhradne na zdieľanie fotografií. Táto aplikácia ponúka mobilným zariadeniam aj vlastný fotoaparát s možnosťou predvolených editácií fotiek. Vytvorenie fotografie, jej následné upravenie pomocou jedného zo štrnástich filtrov, označenie osôb, komentovanie, zadanie lokality a odoslanie na Facebook/ Twitter – to je bežný postup, aký v Instagrame aplikujete. Instagram ponúka aj ďalšie funkcie na jednoduchú úpravu fotiek, ako sú rámiky, otáčanie alebo rozmazávanie určitej časti. Instagram je jednoduchá a sympatická aplikácia, ktorá má veľkú základňu používateľov oboch platforiem. Nájdete medzi nimi aj veľa známych osobností, či už zo sveta filmu alebo hudby.

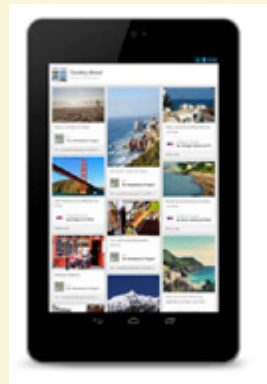
FACEBOOK

Aplikácia najznámejšej a najúspešnejšej sociálnej siete Facebook je takmer povinnosťou v každom inteligentnom telefóne. Jednoduchší spôsob socializácie si azda ani nedokážete predstaviť. Navyše, je to veľmi užitočný pomocník pri získavaní kontaktov. Rôzne čiastkové aplikácie zjednodušujú konverzáciu či písanie statusov. Samozrejmosťou je plná funkčnosť na všetkých platformách smartfónov.

TWITTER

Twitter ako sociálnu sieť určite predstavovať nemusíme. Patrí medzi najznámejšie na svete a popisovať systém Twitteru snáď netreba. Tí, ktorí ho používajú, dobre poznajú systém publikovania tweetov, odpovede na ne (@replies), hashtagy či možnosť poslať priame správy (DM). Potreba obmedziť svoju výpoveď na 140 znakov je výzvou, a tak mnohé tweety sú len zmesou skratiek, kľúčových slov, hashtagov a linkov v čo najskrátennejšej podobe. Porozumieť tomuto systému nie je vôbec ťažké a v krátkych výpovediach sa skrýva oveľa väčšie bohatstvo, ako sa zdá. Twitter znamená hlavne tri veci: 1. Twitter je rýchly a efektívny zdroj informácií. 2. Twitter sú kontakty. 3. Twitter je motivácia. Ak vám lezú na nervy súkromné fotografie, online hry a kopa iných nezmyslov na Facebooku, Twitter je pre vás ideálnym riešením.

PINTEREST

Menej známou avšak veľmi obľúbenou sociálnou sieťou je Pinterest. Aj keď na Slovensku ešte nie je rozšírený, v susednom Česku sa teší obrovskému počtu užívateľov. Funguje na princípe násteniek, na ktoré si každý „špendlíkuje“ zaujímavé odkazy z webu. Nástenkári si môžu vytvoriť ľubovoľný počet boardov s rôznymi témami. Zároveň môžu sledovať iných používateľov zvolením záujmových oblastí priamo pri registrácii a, samozrejme, lajkovať či zdieľať odkazy, ktoré sa im páčia. Na rozdiel od Facebooku, Twittera a Google+ Pinterest kladie dôraz na obrázky a po novom aj videá – pri zvolení linku vytiahne cez špeciálne okno obrázky a klipy na stránke, ktoré môže používateľ zverejniť na svojom profile. Služba tak najviac pripomína weby ako Tumblr či Posterous. Odlišuje sa od nich najmä spomínanými nástenkami a dôrazom na vizuálny content.

WEB INŠPIRÁCIE

VÄČŠINOU SA NA WEBE ZASEKNEME LEN NA FACEBOOKU, SPRAVODAJSKOM SERVERI, PRÍPADNE NA YOUTUBE. ZAUJÍMAVÉ NÁZORY A MYŠLIENKY NÁM OŠTÁVAJÚ SKRYTÉ. JEDNOU Z PRÍLEŽITOSTÍ AKO SA DOZVEDIEŤ VIAC JE SLEDOVAŤ BLOGGEROV. NIE VŽDY SÚ TO LEN PÄTNÁSTROČNÍ „PISÁLKOVIA“, ČO OBJAVILI INTERNET. PRETO VÁM VÝNIMOČNE PONÚKAME V NAŠEJ RUBRIKE **BLOGY, KTORÉ SI ZASLÚŽIA POZORNOSŤ!**

PRIPRAVIL: IMRO PETRO

WWW.ZFLEKU.CZ

Ide o čerstvý blogovací počín českého novinára Miloše Čermáka, s ktorým ste sa mohli stretnúť napríklad na hodine on-line médií na Fakulte masmédií PEVŠ. Miloš sa rozhodol každý deň v roku 2013 napísať krátku poviedku. Podľa jeho slov by nemala presiahnuť „jednu stranu strojopisu“ a poviedku vynechá, len ak by mu písanie nešlo alebo by zabudol. Poviedky na seba nenadväzujú, majú zaujímavé postavy, zápletku a prekvapujúce závery. Sú ako stvorené na pobavenie a skrátenie dlhej chvíle. Nechajte sa vtiahnuť do čítania a každý deň netreplivo očakávajte nové príspevky.

TRUESTORY.SK

Píše Miro Šifra.

WWW.TRUESTORY.SK

Za truestory stojí Miro Šifra. Scenárista z Vernára, ktorý sa podieľa na reláciách Ako prežiť... alebo Manuál na mozog na stránke tv.sme.sk. Blog je zameraný na scenáristiku, žurnalistiku, marketing a zaujímavosťou sú transmédiá - prepájanie viacerých médií a prerozprávanie príbehu pomocou viacerých kanálov. V praxi to vyzerá asi takto: Príbeh O troch prasiatkach sa vieme dozvedieť z pohľadu vlka vo filme, prvého prasiatka na twitteri a druhého prasiatka cez mobilnú aplikáciu. Za zmienku stoja aj jeho staršie príspevky. Pohrabte sa v archíve a zistíte napríklad, že existuje 36 príbehov, ktoré sa točia dokola, prečo sa v sitkoch púšťa nahratý smiech alebo si prečítajte lekcie pre diabolských géniov.

WWW.MLADYKREATIVEC.SK

Online marketing sa týka viacerých z nás, živíme ho my, užívatelia internetu. Zdieľame, lajkujeme a komentujeme všetko pre nás zaujímavé. Nielen týmito vecami sa zaoberá Mladý kreatívec – Jord Nikov. Na svojom blogu rozoberá a komentuje zo svojho pohľadu okrem iného aj to, čo na internete šírimo. Ak by pre vás marketing nebol až na toľko zaujímavý, z mladého kreatívca si môžete zobrať príklad aspoň čo sa týka self proma. Založil si blog, venuje sa a píše o tom, čo ho zaujíma a postupne sa z neho stáva rešpektovaná osoba v reklamnej branži. Ak máte čo povedať, blogujte!

KOMENTÁR LAJKNI MI STATUS, MAMI... MAROŠ TAR/DOKTORAND FM

Podľa prieskumu Michiganskej Univerzity len 40 % mladých vo veku 20-25 rokov má na Facebooku svojich rodičov medzi priateľmi. Stránime sa ich alebo sa bojíme, že odhalia, čo sa skrýva za fasádou ich milovaného dokonalého dieťatka?

Ani sa tým mladým nečudujem. Všetci máme rodičov, odmalička boli vždy tí najmúdrejší, vždy mali pravdu a mnoho skúseností. Oni „to“ vždy hovorili a vedeli, že „to“ či „ono“ dopadne presne takto. Niektorí z nich chcú držať krok s technológiami, preto sme ich naučili mailovať, skajpovať a tráviť hodiny na Facebooku. Objavia popri tom starých, rovnako nadšených spolužiakov a rodinných známych. Ich (niekedy bohužiaľ aj vaša nástenka) sa zaplní „profesionálnymi“ grafickými výtvormi s „hlbokými“ posolstvami, prípadne vtipnými obrázkami, ktoré už stihli obehnuť dve generácie používateľov internetu. Odpustíme im to, samozrejme, objavili nový svet a ešte vždy sa môžeme brániť filtrovaním príspevkov. Bohužiaľ, rodičia klikajú aj na to, na čo nemusia, uveria hoaxu, nad ktorým

sa pousmeje dvanásťročné dieťa a s dobrým úmyslom zaspamujú celé príbuzenstvo. Z vás sa stáva zamestnanec technickej podpory a už niet cesty späť. Myslite na to ešte predtým, ako váš rodič zatúži po vlastnom profile na Facebooku. Dôsledne ich inštruujte a pokojne im vytlačte jednoduchý manuál, aby im bolo jasné, že nie každý chce byť ich priateľ a že nemajú dôvod sa priateľiť s osobami, ktoré nepoznajú. Ak na to nemáte trpezlivosť, citlivo a empaticky im oznámte, že jednoducho priateľmi na sociálnej sieti nebudete. Uistite ich, že sa zastavíte na nedeľný obed a že stále sú tu telefóny, ktoré zvládajú bez problémov. Ak ich ešte epidémia sociálnych sietí nezasiahla, udržiavajte ich v karanténe a nevedomosti, urobíte službu sebe aj im. Toto by vám

asi radili všetci dvadsaťroční. Možno sme však viac egoistickí a sústredení na vlastné životy, ako by sme si chceli pripustiť. Osamostatnenie nie je len o nadšení zo „slobody“, najmä matky môžu pociťovať syndróm prázdneho hniezda. Internet a pravidelný kontakt na sociálnej sieti je jednou z najjednoduchších možností, ako sa vyrovnat s touto životnou zmenou. Prečo teda s rodičmi nezdieľať radosti, úspechy aj problémy, ktoré nás denne postretnú? Asi ste už na to zabudli, ale boli to práve oni, ktorí počúvali naše detské nekonečné otázky a sú tu pre nás (aspoň vo väčšine prípadov), nech sa deje čokoľvek.

Teraz je rad na nás. Tak teda akceptujte tú žiadosť o priateľstvo a napíšte im, aký ste dnes mali úžasný deň.

GADGETY

PRIPRAVIL: MICHAL ŠRÁMEK

VAŠA BATOŽINA SA UŽ NIKDY NESTRATÍ

Na tom, či cestujete pravidelne alebo sa raz do roka vyberiete na dovolenku, nezáleží. Vaša batožina je v oboch prípadoch vystavená potenciálnemu riziku v podobe straty alebo naloženia do nesprávneho lietadla. Ročne sa totiž stratí až 26 miliónov kufrov a predsa nechcete, aby bol medzi nimi aj ten váš. Okrem toho, že takáto skúsenosť pokazí celý zážitok z cesty, môžete prísť aj o cennosti, ktoré sa v stratenom kufri nachádzali. Nehovoriac o všetkých vybavovačkách a patáliách na letisku. Ak teda chcete mať vždy prehľad o tom, kde sa vaša batožina nachádza, šikovným riešením môže byť sledovacie zariadenie Trakdot Luggage tracker. Je malý a ľahký, takže ho bez problémov zabalíte aj do preplneného kufra. Informácie o polohe vysiela formou SMS správy alebo klasického e-mailu, čomu sa určite potešia aj majitelia bežných telefónov. Ak sa teda náhodou stane, že si v príletovej hale nenájdete svoj kufr, aspoň budete vedieť, v ktorom meste sa nachádza. Trakdot Luggage tracker bude dostupný od apríla za 50 dolárov.

PRESKENUJTE SI 35 mm FILM DO SVOJHO TELEFÓNU

Ak ste fanúšikom analógovej fotografie a máte radi fotky s retro nádychom, toto šikovné malé zariadenie vás určite zaujme. Lomography Smartphone Film Scanner umožní jednoducho preskenuvať do telefónu 35 mm filmy, ktoré môžete následne upraviť a zdieľať so svojimi priateľmi. Ďalšou výhodou je aj to, že sa týmto spôsobom vaše filmy zálohujú do digitálnej podoby. Lomography Smartphone Film Scanner je kompatibilný so všetkými modelmi iPhonov a s väčšinou Androidov, navyše sa bez problémov vmestí do tašky, takže ho môžete so sebou zobrať sa cesty. Dostupný na trhu bude od apríla tohto roku, viac informácií sa dozviete na stránke Kickstarter.com.

ANTÉNA K NOTEBOOKU, KTORÁ NÁJDE WIFI SIETE ŠIROKO ĎALEKO

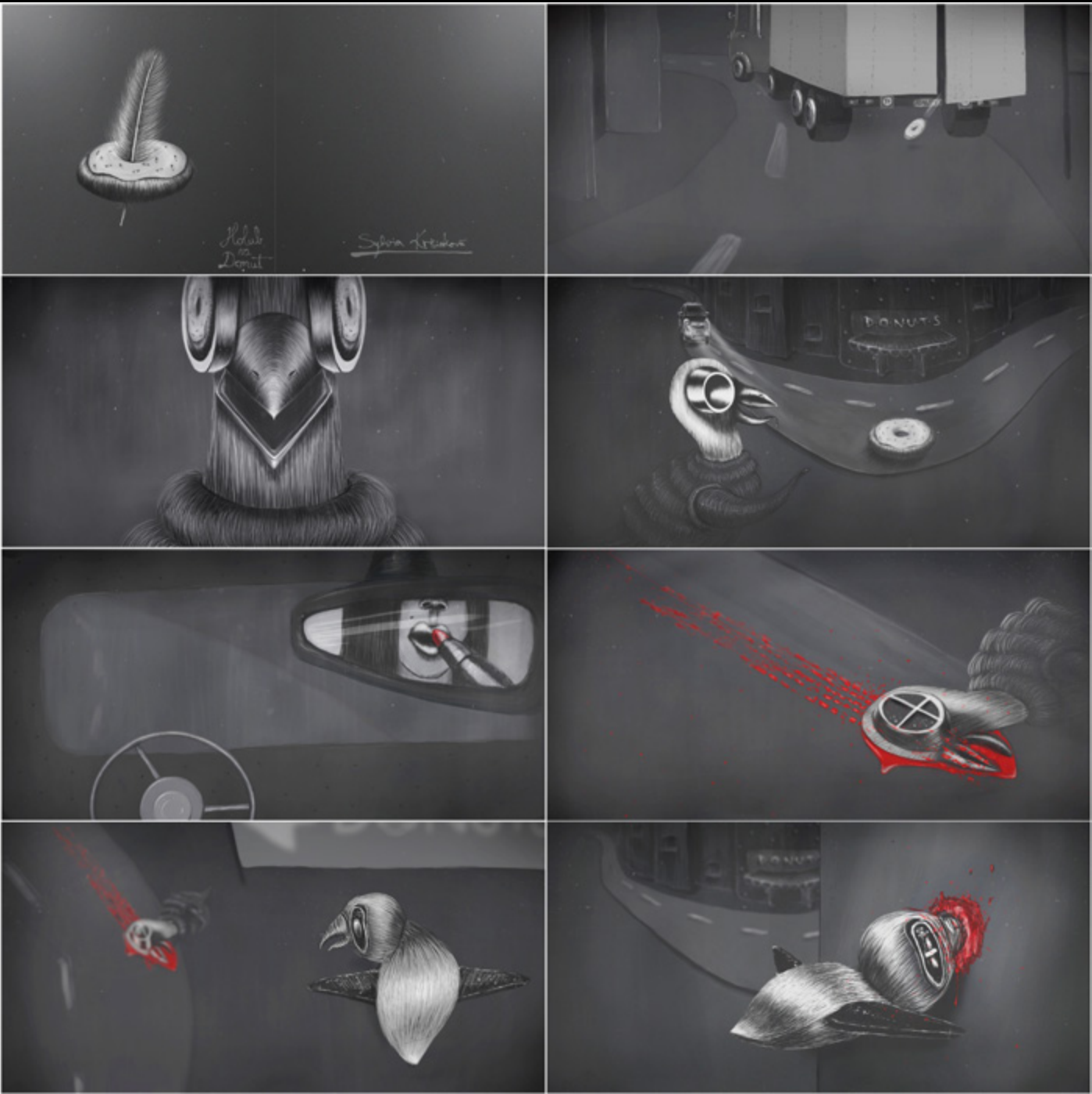
Zaobíť sa v dnešnej dobe bez internetu je umenie. Skoro každé elektronické zariadenie má potrebu pripojiť sa k sieti a nie vždy je nám nejaká k dispozícii. O to horšia je situácia, ak sa máme na čo pripojiť, ale signál je tak slabý, že nám prehliadač neotvorí ani domovskú stránku Google. V tom prípade môže pomôcť Super WiFi Antenna, ktorú zapojíte do USB portu. Tá sa postará o to, aby notebook zachytil internetový signál až do vzdialenosti vyše jedného kilometra. Za 120 dolárov si môžete túto užitočnú vecičku objednať zo stránky Firststreetonline.com.

BRATISLAVA NETRADIČNE – KRITICKY A NAHNEVANE

PRIPRAVILA: PAVLA UJIAKOVÁ

V rubrike dsgn mdi vám predstavujeme dve najlepšie práce našich dizajnérov z 2. ročníka. Zadanie na predmete Digitálna ilustrácia bolo predstaviť mesto Bratislava netradične – vo forme ilustrovanej knihy rozmeru 10,5x10,5 cm na tému „Čo ťa šŕve na tomto meste“. Voľnú ruku dostali v prístupe k téme, ako aj pri vymýšľaní príbehu. Diela dvoch najšikovnejších odporučil pedagóg Mgr. art. Tomáš Klepoch.

01 | Silvia KršIAková
02 | Matej Petráš

NA ZÁVER

ČERVENÁ ČIPKA

TEXT: LUCIA MAKOVÁ

Zobrala uterák, utrela si z čela pot a odložila ho na kraj bežiaceho pásu.

„Pripomeň mi, koho to bol nápad ísť v sobotu ráno do posilky?“ nevládala so silami Saša.

„Predsa mój. A nestážuj sa. Chceš na Ladies Night vyzerat' k svetu. Práve teraz je to obdobie, kedy si všetci chcú svoju polovičku,“ žmurkla na ňu Ema a pokračovala vo vypracovávaní svojho pozadia na stepperi. Čiastočne mala pravdu. Valentín je síce poriadna kravina, sviatok „privezený“ zo zahraničia, no v zime akosi človeku viac chýba teplo. Saša aj Ema boli už poriadne dlho single. Niežeby neboli pekné. Mali dokonca aj v hlave. Chlapi však nechcú mudrlantky. Chcú ženu, ktorá im bude zobať z ruky. Naoko vulgárna husička s kilom make-upu a vyžehlenými dlhými vlasmi. Tak to bolo aspoň v klube poslednú noc. Oslavovali tam úspešné zakončenie skúškového. Netreba sa čudovať. Veď to sú predsa ľahké terče. Saša vždy hovorila, že tie najlacnejšie veci sa minú ako prvé. Možno aj preto nerada nakupovala vo výpredajoch.

„Ja už nebudem miešať,“ vypla bežiaci pás a dala si poriadny dúšok minerálky. Ema ju nepočúvala. V ušiach mala hudbu a veselo si išla do rytmu. Pochopila, prečo sú v posilke. Vela mužov na jednom mieste a ženská spoločnosť sa im naskytne iba málo. Nebolo to totiž jedno z tých tuctových centier, kde sa chodia pretŕčať vypracované zadočky a vybalónikovaní fešáčkovia. Vedľa na simulátore pádlovania cvičil celkom fajn kúsok. Bol riadne upotený, ale Sašu zaujal tričkom s nápisom na chrbte „I HATE BARBIE!“. Prešla okolo neho a usmiala sa. Veľmi sa držala, aby sa nezačala smiať, pretože keď sa vystrel, spredu na tričku mal Barbie, ktorej hlava ležala pri nohách. Všimol si jej úškrn. Tiež jeden na oplátku vystrúhal a žmurkol na ňu. No dobre, to by sme mali, pomyslela si a sadla na najbližší stroj. Mala totiž riadny bolehlav a telo hlásilo deficit H₂O. Keď si uvedomila, na akom stroji sedí, zdesila sa. Priamo niekoľko metrov oproti nemu sedela na gynekologickom stroji. Teda, tak ho s Emou nazývali. Nepozerala sa na závažie. Pridržala sa a cvičila. Nohy od seba, k sebe, od seba... Akosi vysmädlo aj fešimu. Zjavne zabudol, na akom stroji cvičí, keď chcel nad sebou nahmatať neviditeľné závažie. Saša sa vnútri rehotala, no navonok to nedávala poznať. Hrdo ďalej cvičila.

O malú chvíľu k nej prišla aj Ema.

„Miláčik, myslím, že už ti stačilo sedenia na gynekológii,“ zahlásila. „A ešte myslím, že by si si mala zašit' dieru tam dole. Ale chválím výber spodného prádla.

Červená čipka. Nájs,“ usmiala sa.

„Čože!“ mala na sebe oblečené sivé tepláky, ktoré nosila len v krajných prípadoch. Asi si ich pomýlila s inými, ktoré NEBOLI deravé. Takže na to pozeral ten feši. Aspoňže má takú úprimnú kamošku.

„Ja skapem!“

„Ešte nie, musíme predsa na tú párty. Neboj, okrem toho Kena ťa nikto nevidel. Daj si teraz činky, ale nepreháňaj to s váhou. Dvojky by ti mali stačiť,“ zavelila Ema. Zahanbená Saša poslúchla. Celá červená sa postavila pred zrkadlo a striedavo dvíhala dvojkilové činky. Fešiho nikde. Uf, našťastie! Na deravých teplákoch sa obe ešte pár dní smiali. A mali peknú príhodu na noci v kruhu priateľov. Ladies Night párty sa vydarila, teda, okrem presladenej ružovo-červenej výzdoby podniku.

„Idem tancovať,“ povedala Ema a už jej nebolo. Parketová levica sa nezaprie.

„Ahoj,“ pozdravil Sašu neznámy hlas. Otočila sa a pred ňou stál feši z posilky. Usmial sa, žmurkol na ňu a zakotvil o pár metrov ďalej pri dlhovlasej blondíne v ružových minišatách, ktoré ledva zakrývali zadok. Pravda. Lacné sa míňajú prvé. Usmiala sa a nasledovala kamarátku na parkete.

RÝCHLA FAREBNÁ A ČIERNOBIELA TLAČ

TLAČ A VÄZBA ZÁVEREČNÝCH PRÁČ EXPRESNE AJ DO 1 HODINY

POTLAČ DARČEKOVÝCH PREDMETOV | VEĽKOPLOŠNÁ FOTOTLAČ

Jazykové kurzy v zahraničí Pre dospelých a mládež od 16 rokov

- › EF má 45 ročné skúsenosti
- › viac ako 40 škôl v 16 krajinách
- › začiatok kurzov každý pondelok
- › úrovne od začiatočníkov až po pokročilých
- › dĺžka kurzu 1 - 52 týždňov
- › voliteľné predmety: marketing, business english, management, cestovný ruch, médiá a iné

Jazykové Pobyty

Štefánikova 19, 811 05 Bratislava

Tel. 02/5245 1175

info@jazykovepobyty.sk

www.ef.com

jazykovepobyty.sk

